

31994R0040

14.1.1994

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 11/1

**NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 40/94
ze dne 20. prosince 1993
o ochranné známce Společenství**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že je vhodné podporovat ve Společenství harmonický rozvoj hospodářských činností a trvalý a vyvážený rozmach dotvořením vnitřního trhu, který řádně funguje a nabízí podmínky obdobné těm, které existují na trhu vnitrostátním; že pro vytvoření takového trhu a posílení jeho jednotnosti musí být nejen odstraněny překážky volného pohybu zboží a služeb a vytvořen režim zajišťující, že nedojde k narušení soutěže, ale navíc musejí být vytvořeny právní podmínky umožňující podnikům přizpůsobit své činnosti rozměru Společenství, ať již v oblasti výroby a prodeje zboží nebo v oblasti poskytování služeb; že za tímto účelem by měly mít významnou úlohu mezi právními nástroji, které mají podniky k dispozici, ochranné známky umožňující rozlišit výrobky a služby podniků stejnými prostředky v rámci celého Společenství bez ohledu na hranice;

vzhledem k tomu, že pro uskutečnění těchto cílů Společenství se jeví nezbytným opatření ze strany Společenství; že toto opatření

spočívá ve vytvoření společného režimu pro ochranné známky, na jehož základě mohou podniky nabýt na základě jediného řízení ochranné známky Společenství, kterým je poskytnuta jednotná ochrana a které mají účinky na celém území Společenství; že se tak uplatní zásada jednotné povahy ochranné známky Společenství, nestanoví-li toto nařízení jinak;

vzhledem k tomu, že překážku teritoriality práv udělených majitelům ochranných známek právními předpisy členských států nelze odstranit sbližováním právních předpisů; že z toho důvodu, aby bylo podnikům umožněno vyvíjet bez omezení hospodářskou činnost na území celého společného trhu, musí být vytvořena ochranná známka upravená právem Společenství přímo použitelným ve všech členských státech;

vzhledem k tomu, že Smlouva neupravuje potřebné pravomoci k vytvoření takového právního nástroje, je třeba použít článek 235 Smlouvy;

vzhledem k tomu, že však právo Společenství upravující ochranné známky nenahrazuje právní předpisy členských států o ochranných známkách; že by ve skutečnosti nebylo správné nutit podniky, aby přihlašovaly své ochranné známky jako ochranné známky Společenství; že národní ochranné známky jsou i nadále nezbytné pro ty podniky, které nepožadují ochranu svých ochranných známek na úrovni Společenství;

vzhledem k tomu, že práva z ochranné známky Společenství nelze nabýt jinak než zápisem a zápis je zamítnut, pokud ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost, je protiprávní nebo je v rozporu se staršími právy;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 31.12.1980, s. 1 a Úř. věst. C 230, 31.8.1984, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 307, 14.11.1983, s. 46 a Úř. věst. C 280, 28.10.1991, s. 153.

⁽³⁾ Úř. věst. C 310, 30.11.1981, s. 22.

vzhledem k tomu, že ochrana vyplývající z ochranné známky Společenství, jejíž funkcí je zejména zajistit ochrannou známku

jako označení původu, je v případě totožnosti ochranné známky a označení a výrobků nebo služeb absolutní; že ochrana platí i v případě podobnosti ochranné známky a označení a výrobků nebo služeb; že pojem podobnosti je třeba vykládat v souvislosti s pravděpodobností záměny; že pravděpodobnost záměny, která závisí na množství prvků a zejména na tom, jak je ochranná známka na trhu známá, na tom, k jaké asociaci s užívaným nebo zapsaným označením by mohlo dojít, a na stupni podobnosti mezi ochrannou známkou a označením a mezi příslušnými výrobky či službami, představuje pro tuto ochranu zvláštní podmínku;

vzhledem k tomu, že ze zásady volného pohybu zboží vyplývá, že majitel ochranné známky Společenství nemůže mít právo zakázat její užívání třetí stranou pro zboží, které bylo jím nebo s jeho souhlasem pod touto ochrannou známkou uvedeno na trh ve Společenství, ledaže má majitel oprávněné důvody bránit dalšímu odbytu výrobků;

vzhledem k tomu, že není důvod chránit ochranné známky Společenství ani starší ochranné známky, které jim odporují, pokud nejsou skutečně užívány;

vzhledem k tomu, že na ochrannou známku Společenství je třeba pohlížet jako na předmět vlastnictví, který existuje nezávisle na podniku, jehož výrobky nebo služby označuje; že tedy musí existovat možnost jejího převodu, s výjimkou prvořadě nutnosti zabránit klamání spotřebitelů v důsledku tohoto převodu; že musí rovněž existovat možnost poskytnout ji jako zástavu třetí osobě nebo ji učinit předmětem licencí;

vzhledem k tomu, že pro každou jednotlivou ochrannou známku jsou nezbytná správní opatření na úrovni Společenství k provedení předpisů o ochranných známkách zavedených tímto nařízením; že je tedy pro zachování stávající organizační struktury a vyváženosti pravomocí nezbytné zřídit Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), který je v technických věcech nezávislý a má právní, správní a finanční autonomii; že je proto nezbytné a vhodné, aby to byl subjekt Společenství s právní subjektivitou a výkonnou pravomocí udělenou tímto nařízením a aby působil v rámci práva Společenství, aniž by zasahoval do pravomocí orgánů Společenství;

vzhledem k tomu, že účastníkům, jichž se dotýkají rozhodnutí úřadu, je třeba zaručit právní ochranu způsobem odpovídajícím zvláštnostem práva ochranných známek; že je proto zakotveno ustanovení o odvolání proti rozhodnutí průzkumových referentů a jednotlivých oddělení úřadu; že pokud oddělení, jehož rozhodnutí je napadeno, nezmění své rozhodnutí, je odvolání předáno

odvolacímu senátu úřadu, který o něm rozhodne; že rozhodnutí odvolacího senátu pak podléhají přezkoumání Soudním dvorem Evropských společenství, který může napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit;

vzhledem k tomu, že podle rozhodnutí Rady 88/591/ESUO, EHS, Euratom ze dne 24. října 1988 o zřízení Soudu prvního stupně Evropských společenství⁽¹⁾ pozměněného rozhodnutím 93/350/Euratom, ESUO, EHS ze dne 8. června 1993⁽²⁾ vykonává tento soud v prvním stupni soudní pravomoc svěřenou Soudnímu dvoru smlouvami, kterými se zakládají Společenství, zejména pokud jde o odvolání podaná podle čl. 173 druhého pododstavce Smlouvy o ES, a akty přijatými k provedení těchto smluv, nestanoví-li jinak akt o zřízení subjektu řídicího se právem Společenství; že pravomoc rušit a měnit rozhodnutí odvolacích senátů má proto v prvním stupni podle výše uvedeného rozhodnutí Soud prvního stupně;

vzhledem k tomu, že k posílení ochrany ochranných známek Společenství by měly členské státy s přihlédnutím ke své vnitrostátní úpravě určit co nejomezenější počet vnitrostátních soudů prvního a druhého stupně, které mají pravomoc ve věcech porušení a platnosti ochranných známek Společenství;

vzhledem k tomu, že rozhodnutí týkající se platnosti a porušení ochranných známek Společenství musí mít účinky a vztahovat se na celé území Společenství, neboť je to jediný způsob, jak zabránit vydání odporujících si rozhodnutí ze strany soudů a úřadů a zajistit, aby nebyla ohrožena jejich jednotná povaha; že pro všechna řízení týkající se ochranných známek Společenství platí ustanovení Bruselské úmluvy o soudní příslušnosti a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, pokud toto nařízení nestanoví z těchto ustanovení výjimky;

vzhledem k tomu, že je třeba vyvarovat se toho, aby byla vydávána odporující si rozhodnutí o žalobách mezi těmiž účastníky a se stejnou skutkovou podstatou ve věci ochranné známky Společenství a paralelní národní ochranné známky; že proto, pokud jsou podány žaloby ve stejném členském státě, je třeba prostředky k dosažení tohoto cíle hledat ve vnitrostátních procesních předpisech, které nejsou tímto nařízením dotčeny, zatímco jsou-li žaloby podány v různých členských státech, byla by vhodná

⁽¹⁾ Úř. věst. L 319, 25.11.1988, s. 1 a oprava v Úř. věst. L 241, 17.8.1989, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 144, 16.6.1993, s. 21.

ustanovení obdobná ustanovením výše uvedené Bruselské úmluvy o litispendenci;

vzhledem k tomu, že pro zajištění úplné autonomie a nezávislosti úřadu je nezbytné, aby měl vlastní rozpočet, jehož příjmy pocházejí hlavně z poplatků placených uživateli systému; že však platí i rozpočtový proces Společenství, pokud jde o dotace ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství; že přezkoumání účetních závěrek provádí Účetní dvůr;

vzhledem k tomu, že pro použití tohoto nařízení jsou nezbytná prováděcí opatření, zejména přijetí a změna poplatkového řádu a prováděcího předpisu; že tato opatření by měla přijmout Komise spolu s výborem složeným ze zástupců členských států, v souladu s procesními pravidly stanovenými v článku 2, postup III varianta b) rozhodnutí Rady 87/373/EHS ze dne 13. července 1987 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Ochranná známka Společenství

1. Ochranná známka pro výrobky nebo služby, která je zapsána za podmínek a způsobem stanoveným v tomto nařízení, se dále nazývá „ochranná známka Společenství“.

2. Ochranná známka Společenství má jednotnou povahu. Má stejné účinky v celém Společenství: může být zapsána, převedena, lze se jí vzdát, být zrušena nebo prohlášena za neplatnou a její užívání může být zakázáno pouze pro území celého Společenství. Tato zásada platí, nestanoví-li toto nařízení jinak.

Článek 2

Úřad

Zřizuje se Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), (dále jen „úřad“).

Článek 3

Právní způsobilost

Pro účely tohoto nařízení se za právnické osoby považují společnosti a ostatní právní subjekty, které podle práva pro ně platného mají způsobilost mít práva a povinnosti všeho druhu, vlastním jménem uzavírat smlouvy nebo činit jiné právní úkony a mají procesní způsobilost.

HLAVA II

PRÁVO OCHRANNÝCH ZNÁMEK

ODDÍL 1

pokud jsou způsobilá rozlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků.

DEFINICE OCHRANNÉ ZNÁMKY SPOLEČENSTVÍ A JEJÍ NABYTÍ

Článek 5

Osoby způsobilé být majiteli ochranných známek Společenství

Článek 4

Označení, která mohou tvořit ochrannou známku Společenství

1. Majiteli ochranné známky Společenství mohou být tyto fyzické nebo právnické osoby, včetně veřejnoprávních subjektů:

a) státní příslušníci členských států; nebo

Ochrannou známkou Společenství může být jakékoliv označení schopné grafického ztvárnění, zejména slova, včetně vlastních jmen, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho balení,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 197, 18.7.1987, s. 33.

- b) státní příslušníci jiných států, které jsou stranou Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví, (dále jen „Pařížská úmluva“); nebo
- c) státní příslušníci států, které nejsou stranou Pařížské úmluvy, kteří mají bydliště nebo sídlo nebo skutečnou průmyslovou či obchodní pobočku na území Společenství nebo státu, který je stranou Pařížské úmluvy; nebo
- d) státní příslušníci jiného státu, než který je uveden výše v písmenu c), který není stranou Pařížské úmluvy a který podle zveřejněného nálezu poskytuje státním příslušníkům všech členských států v oblasti ochranných známek stejnou ochranu jako svým vlastním státním příslušníkům a který v případě, že státní příslušníci členských států jsou povinni předložit důkaz o zápisu ochranné známky v zemi původu, uznává jako takový důkaz zápis ochranné známky Společenství.

2. Pro účely použití odstavce 1 se osoby bez státní příslušnosti ve smyslu článku 1 Úmluvy o právním postavení osob bez státní příslušnosti, podepsané v New Yorku dne 28. září 1954, a uprchlíci ve smyslu článku 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, podepsané v Ženevě dne 28. července 1951 ve znění Protokolu o právním postavení uprchlíků, podepsaného v New Yorku dne 31. ledna 1967, považují za státní příslušníky státu, ve kterém se obvykle zdržují.

3. Státní příslušníci státu uvedení v odst. 1 písm. d) musí prokázat, že známka, pro kterou je podána přihláška ochranné známky Společenství, je zapsána v zemi původu, ledaže se známky příslušníků členských států zapisují v zemi původu známky, aniž by bylo nutné prokazovat dřívější zápis známky jako ochranné známky Společenství nebo národní ochranné známky v členském státě.

Článek 6

Nabytí ochranné známky

Ochranné známky Společenství lze nabýt zápisem do rejstříku.

Článek 7

Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu

1. Do rejstříku se nezapíší:
- a) označení, která nesplňují podmínky článku 4;
- b) ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost;
- c) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného

původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;

- d) ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, jež se staly obvyklými v běžném jazyce nebo v poctivých a zavedených obchodních zvyklostech;
- e) označení, která jsou tvořena výlučně:
- i) tvarem, který vyplývá z povahy samotného výrobku;
- ii) tvarem výrobku, který je nezbytný pro dosažení technického výsledku;
- iii) tvarem, který dává výrobku podstatnou hodnotu;
- f) ochranné známky, které jsou v rozporu s veřejným pořádkem nebo s dobrými mravy;
- g) ochranné známky, které by mohly klamat veřejnost, např. pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby;
- h) ochranné známky, k nimž nebyl dán souhlas příslušnými orgány a mají být zamítnuty podle článku 6 ter Pařížské úmluvy;
- i) ochranné známky, které obsahují znaky, emblémy a erby jiné než ty, jež jsou uvedeny v článku 6 ter Pařížské úmluvy, a jež představují zvláštní veřejný zájem, ledaže by příslušný orgán dal souhlas k jejich zápisu.

2. Odstavec 1 se použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Společenství.

3. Odst. 1 písm. b), c) a d) se nepoužije, pokud ochranná známka získala užíváním ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které je požadován její zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost.

Článek 8

Relativní důvody pro zamítnutí zápisu

1. Na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše:
- a) pokud je totožná se starší ochrannou známkou a výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky, jsou totožné s výrobky nebo službami, pro které je starší ochranná známka chráněna;
- b) pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se ochranná známka vztahuje, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna; nebezpečí záměny zahrnuje i nebezpečí asociace se starší ochrannou známkou.

2. „Staršími ochrannými známkami“ se pro účely odstavce 1 rozumějí:

- a) ochranné známky s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství, s případným přihlédnutím k právu přednosti uplatněnému ve vztahu k těmto ochranným známkám, které patří do těchto kategorií:
 - i) ochranné známky Společenství;
 - ii) ochranné známky zapsané v členském státě nebo v případě Belgie, Lucemburska a Nizozemska u Úřadu pro ochranné známky Beneluxu;
 - iii) ochranné známky zapsané na základě mezinárodní přihlášky s účinky pro členský stát;
- b) přihlášky ochranných známek uvedené v písm. a) s výhradou jejich zápisu;
- c) ochranné známky, které jsou ke dni podání přihlášky ochranné známky Společenství nebo ke dni práva přednosti uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky Společenství „obecně známé“ v členském státě ve smyslu článku 6 bis Pařížské úmluvy.

3. Na základě námitek majitele ochranné známky se ochranná známka nezapiše, pokud přihlášku podal jednatel nebo zástupce majitele ochranné známky svým vlastním jménem a bez souhlasu majitele, ledaže by tento jednatel nebo zástupce své jednání řádně odůvodnil.

4. Na základě námitek majitele nezapsané známky nebo jiného označení užívaného v obchodním styku, jehož význam není pouze místní, se přihlášená ochranná známka nezapiše, pokud podle právních předpisů členského státu, které se na toto označení vztahují:

- a) práva k tomuto označení vznikla přede dnem podání přihlášky ochranné známky Společenství, případně přede dnem práva přednosti, uplatněného ve vztahu k přihlášce ochranné známky Společenství;
- b) toto označení poskytuje svému majiteli právo zakázat užívání pozdější ochranné známky.

5. Na základě námitek majitele starší ochranné známky ve smyslu odstavce 2 se rovněž nezapiše ochranná známka, pokud je totožná se starší ochrannou známkou nebo je jí podobná a pokud má být zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, pokud jde o starší ochrannou známku Společenství, která má v rámci Společenství dobré jméno, nebo o starší národní ochrannou známku, která má dobré jméno v příslušném členském státě, a užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu by neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.

ODDÍL 2

ÚČINKY OCHRANNÉ ZNÁMKY SPOLEČENSTVÍ

Článek 9

Práva z ochranné známky Společenství

1. Z ochranné známky Společenství vzniká jejímu majiteli výlučné právo. Majitel je oprávněn zakázat všem třetím stranám užívat bez jeho souhlasu v obchodním styku:

- a) označení totožné s ochrannou známkou Společenství pro výrobky nebo služby, které jsou totožné s těmi, pro které je ochranná známka Společenství zapsána;
- b) označení, u něhož z důvodu jeho totožnosti nebo podobnosti s ochrannou známkou Společenství a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb označených ochrannou známkou Společenství a označením existuje nebezpečí záměny u veřejnosti včetně nebezpečí asociace mezi označením a ochrannou známkou;
- c) označení totožné s ochrannou známkou Společenství nebo jí podobné pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je ochranná známka Společenství zapsána, pokud jde o ochrannou známku, která má v rámci Společenství dobré jméno a pokud by užívání tohoto označení bez řádného důvodu neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména ochranné známky Společenství nebo jim bylo na újmu.

2. Pokud jsou splněny podmínky odstavce 1, může být zakázáno zejména:

- a) umísťovat označení na výrobky nebo jejich obaly;
- b) nabízet výrobky pod tímto označením, uvádět je na trh nebo je skladovat za tímto účelem anebo nabízet či poskytovat pod tímto označením služby;
- c) dovážet nebo vyvážet pod tímto označením výrobky;
- d) užívat toto označení v obchodních listinách a v reklamě.

3. Právo z ochranné známky Společenství lze vůči třetím stranám uplatnit až po zveřejnění zápisu ochranné známky. Lze však požadovat přiměřenou náhradu za jednání učiněná po zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství, které by bylo po zveřejnění zápisu ochranné známky Společenství a na jeho základě zakázáno. Soud zabývající se případem může rozhodnout ve věci až po zveřejnění zápisu.

Článek 10

Reprodukce ochranných známek ve slovnících

Vzbuzuje-li reprodukce ochranné známky Společenství ve slovníku, encyklopedii nebo podobném naučném díle dojem,

že se jedná o druhový název zboží nebo služeb, pro které je ochranná známka zapsána, zajistí vydavatel na žádost majitele ochranné známky Společenství, aby reprodukce ochranné známky byla nejpozději při následujícím vydání díla opatřena označením, že se jedná o zapsanou ochrannou známku.

Článek 11

Zákaz používat ochrannou známku Společenství, která byla zapsána na jméno jednatele nebo zástupce

Byla-li ochranná známka Společenství zapsána na jméno jednatele nebo zástupce toho, kdo je majitelem této známky, bez jeho souhlasu, má tento majitel právo bránit užívání známky jednatelem nebo zástupcem bez jeho souhlasu, ledaže by jednatel nebo zástupce své jednání řádně odůvodnil.

Článek 12

Omezení účinků ochranné známky Společenství

Ochranná známka Společenství neopravňuje majitele, aby zakázal třetí straně používat v obchodním styku:

- a) jeho jméno nebo adresu;
- b) údaje týkající se druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu, doby výroby výrobku nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností;
- c) ochrannou známku, je-li to nezbytné k označení účelu výrobku nebo služby, zejména u příslušenství nebo náhradních dílů;

pokud je toto užívání v souladu s poctivými zvyky v průmyslu a obchodě.

Článek 13

Vyčerpání práv z ochranné známky Společenství

1. Ochranná známka Společenství neopravňuje majitele, aby zakázal její užívání na výrobcích, které byly pod touto ochrannou známkou uvedeny na trh ve Společenství majitelem ochranné známky nebo s jeho souhlasem.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud má majitel oprávněné důvody k tomu, aby bránil pozdějšímu odbytu výrobků, zejména pokud se stav výrobků po jejich uvedení na trh změnil nebo zhoršil.

Článek 14

Doplňkové použití vnitrostátních právních předpisů při porušení

1. Účinky ochranné známky Společenství jsou upraveny výlučně tímto nařízením. Jinak se porušení ochranné známky řídí podle ustanovení hlavy X vnitrostátními právními předpisy upravujícími porušení národní ochranné známky.

2. Toto nařízení nevylučuje podání žalob ve věci ochranné známky Společenství podle vnitrostátních právních předpisů členských států upravujících zejména občanskoprávní odpovědnost a nekalou soutěž.

3. Použitelné procesní předpisy se určí podle ustanovení hlavy X.

ODDÍL 3

UŽÍVÁNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY SPOLEČENSTVÍ

Článek 15

Užívání ochranné známky Společenství

1. Pokud do pěti let od zápisu nezačal majitel ochrannou známku Společenství řádně ve Společenství užívat pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo pokud toto užívání bylo na nepřetržitou dobu pěti let přerušeno, podléhá ochranná známka Společenství sankcím podle tohoto nařízení, ledaže pro neužívání existují řádné důvody.

2. Za užívání ve smyslu odstavce 1 se považuje rovněž:

- a) užívání ochranné známky Společenství v podobě, která se liší od podoby, ve které byla ochranná známka zapsána, prvky nezhoršujícími rozlišovací schopnost ochranné známky;
- b) umísťování ochranné známky Společenství na výrobcích nebo na jejich obalech ve Společenství pouze pro účely vývozu.

3. Užívání ochranné známky Společenství se souhlasem majitele se považuje za užívání majitelem.

ODDÍL 4

OCHRANNÁ ZNÁMKY SPOLEČENSTVÍ JAKO PŘEDMĚT VLASTNICTVÍ

Článek 16

Rovnoprávné zacházení s ochrannou známkou Společenství jako s národní ochrannou známkou

1. Nestanoví-li články 17 až 24 jinak, považuje se ochranná známka Společenství jako předmět vlastnictví jako celek a na

celém území Společenství za národní ochrannou známku zapsanou v členském státě, ve kterém podle rejstříku ochranných známek Společenství:

- a) má majitel k danému dni své bydliště nebo sídlo, nebo
- b) má majitel k danému dni svou pobočku, nelze-li použít písmeno a).

2. Nelze-li použít odstavce 1, považuje se za členský stát uvedený v tomto odstavci stát, v němž má sídlo úřad.

3. Je-li v rejstříku ochranných známek Společenství zapsáno několik osob jako spolumajitelé, použije se odstavec 1 ve vztahu ke spolumajiteli, který je uveden jako první; není-li to možné, použije se ve vztahu k dalším spolumajitelům v pořadí, v jakém jsou uvedeni. Nelze-li odstavce 1 použít ve vztahu k žádnému ze spolumajitelů, použije se odstavec 2.

Článek 17

Převod

1. Ochranná známka Společenství může být nezávisle na převodu podniku převedena na všechny výrobky nebo služby, pro které je zapsána, nebo na některé z nich.

2. Převod podniku jako celku zahrnuje i převod ochranné známky Společenství, ledaže by v souladu s předpisy použitelnými na převod neexistovala dohoda nebo by to jasně nevyplývalo z okolností. Toto ustanovení se použije i na smluvní závazek převést podnik.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, musí být postoupení ochranné známky Společenství, pokud nevyplývá ze soudního rozhodnutí, učiněno v písemné formě a vyžaduje podpisy smluvních stran; jinak je postoupení neplatné.

4. Je-li z převodních listin zřejmé, že v důsledku převodu by ochranná známka Společenství mohla klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobků nebo služeb, pro které je zapsána, úřad převod nezapíše, ledaže by právní nástupce přistoupil na omezení zápisu ochranné známky Společenství pro výrobky nebo služby, ve vztahu k nimž klamání nehrozí.

5. Převod se zapíše na žádost jedné ze stran do rejstříku a zveřejní.

6. Dokud není převod zapsán v rejstříku, nemůže právní nástupce uplatňovat práva vyplývající ze zápisu ochranné známky Společenství.

7. Pokud je třeba dodržet vůči úřadu lhůty, může právní nástupce činit odpovídající prohlášení, jakmile úřad obdrží žádost o zápis převodu.

8. Veškeré písemnosti, které musí být majiteli ochranné známky Společenství doručeny podle článku 77, se adresují osobě, která je jako majitel zapsána v rejstříku.

Článek 18

Převod ochranné známky zapsané na jméno jednatele

Byla-li ochranná známka Společenství zapsána na jméno jednatele nebo zástupce toho, kdo je majitelem této ochranné známky, bez jeho souhlasu, má majitel právo domáhat se převodu tohoto zápisu ve svůj prospěch, pokud by tento jednatel nebo zástupce své jednání řádně neodůvodnil.

Článek 19

Věcná práva

1. Ochranná známka Společenství může být nezávisle na podniku poskytnuta jako zástava nebo může být předmětem věcného práva.

2. Práva uvedená v odstavci 1 se na žádost jedné ze stran zapíše do rejstříku a zveřejní.

Článek 20

Nucený výkon práva

1. Ochranná známka Společenství může být předmětem nuceného výkonu práva.

2. Ve věcech vykonávacího řízení ve vztahu k ochranné známce Společenství přísluší výlučná pravomoc soudům a orgánům členského státu určeného podle článku 16.

3. Nucený výkon práva se na žádost jedné ze stran zapíše do rejstříku a zveřejní.

Článek 21

Konkurzní a obdobné řízení

1. Dokud nevstoupí mezi členskými státy v platnost společná ustanovení o této oblasti, může být ochranná známka Společenství zahrnuta do konkurzního nebo obdobného řízení pouze v tom členském státě, ve kterém bylo toto řízení podle vnitrostátních právních předpisů nebo příslušných smluv zahájeno jako první.

2. Pokud je ochranná známka Společenství zahrnuta do konkurzního nebo obdobného řízení, je v tomto smyslu na žádost příslušného vnitrostátního orgánu proveden a zveřejněn zápis do rejstříku.

Článek 22

Licence

1. Ochranná známka Společenství může být předmětem licence pro všechny výrobky nebo služby, pro které byla zapsána, nebo pro některé z nich a pro celé Společenství nebo jeho část. Licence může být výlučná nebo nevýlučná.

2. Majitel ochranné známky Společenství se může dovolávat svých práv z ochranné známky vůči nabyvateli licence, který porušil některá ustanovení licenční smlouvy, pokud jde o dobu trvání licence, po dobu, po kterou může být ochranná známka užívána, povahu výrobků nebo služeb, pro které byla licence poskytnuta, území, na kterém může být ochranná známka užívána nebo jakost výrobků nebo služeb vyráběných či poskytovaných nabyvatelem licence.

3. Aniž jsou dotčena ujednání licenční smlouvy, může nabyvatel licence zahájit řízení ve věci porušení ochranné známky Společenství pouze se souhlasem jejího majitele. Majitel výlučné licence však může zahájit toto řízení, pokud majitel ochranné známky v přiměřené lhůtě po výzvě sám řízení ve věci porušení nezahájí.

4. Nabyvatel licence je oprávněn vstoupit do řízení ve věci porušení, zahájeného majitelem ochranné známky Společenství, aby získal náhradu škody, která mu náleží.

5. Poskytnutí nebo převod licence k ochranné známce Společenství se na žádost jedné ze stran zapisuje do rejstříku a zveřejní.

Článek 23

Účinky vůči třetím stranám

1. Právní úkony učiněné podle článků 17, 19 a 22 ve věci ochranné známky Společenství mají účinky vůči třetím stranám ve všech členských státech až po jejich zápisu do rejstříku. Před tímto zápisem však mají tyto úkony účinky vůči třetím stranám, které nabyly práva k ochranné známce po dni tohoto úkonu, ale věděly o něm v době, kdy svá práva nabyly.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na osobu, která získala ochrannou známku Společenství nebo nějaké právo k ní převodem podniku jako celku nebo jinou univerzální sukcesi.

3. Účinky právních úkonů učiněných podle článku 20 vůči třetím stranám se řídí právními předpisy členského státu určeného podle článku 16.

4. Dokud mezi členskými státy nevstoupí v platnost společná ustanovení o konkurzu, řídí se účinky konkurzního řízení nebo obdobných řízení vůči třetím osobám právními předpisy členského státu, ve kterém bylo toto řízení podle vnitrostátních právních předpisů nebo použitelných smluv zahájeno jako první.

Článek 24

Příhláška ochranné známky Společenství jako předmětu vlastnictví

Články 16 až 24 platí i pro přihlášky ochranné známky Společenství.

HLAVA III

PŘIHLÁŠKA OCHRANNÉ ZNÁMKY SPOLEČENSTVÍ

ODDÍL 1

PODÁNÍ PŘIHLÁŠKY A POŽADAVKY

Článek 25

Podání přihlášky

1. Příhláška ochranné známky Společenství se podává podle volby přihlašovatele:

a) u úřadu; nebo

b) u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví členského státu nebo u Úřadu pro ochranné známky Beneluxu. Příhláška takto podaná má stejné účinky, jako by byla podána ke stejnému dni u úřadu.

2. Je-li přihláška podána u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví členského státu nebo u Úřadu pro ochranné známky Beneluxu, učiní tento úřad veškerá nezbytná opatření, aby předal

příhlášku úřadu ve lhůtě 14 dnů od podání. Může vyžadovat od přihlašovatele poplatek, který nepřevyšuje správní náklady spojené s přijetím a předáním přihlášky.

3. Přihlášky uvedené v odstavci 2, které úřad obdrží po uplynutí lhůty jednoho měsíce po podání, se považují za vzaté zpět.

4. Deset let po vstupu tohoto nařízení v platnost, vypracuje Komise zprávu o fungování systému podávání přihlášek ochranných známek Společenství, případně návrhy na úpravu tohoto systému.

Článek 26

Požadavky

1. Přihláška ochranné známky Společenství musí obsahovat:

- a) žádost o zápis ochranné známky Společenství do rejstříku;
- b) údaje umožňující zjistit totožnost přihlašovatele;
- c) seznam výrobků nebo služeb, pro něž se požaduje zápis;
- d) vyobrazení ochranné známky.

2. Přihláška ochranné známky Společenství podléhá zaplacení přihlašovacího poplatku a případně i jednoho nebo několika poplatků za třídu.

3. Přihláška ochranné známky Společenství musí splňovat náležitosti stanovené prováděcím nařízením podle článku 140.

Článek 27

Den podání přihlášky

Dnem podání přihlášky ochranné známky Společenství je den, kdy přihlašovatel předložil úřadu nebo, byla-li přihláška podána u ústředního úřadu průmyslového vlastnictví členského státu nebo Úřadu pro ochranné známky Beneluxu, těmto úřadům doklady, které obsahují údaje uvedené v čl. 26 odst. 1, pokud je přihlašovací poplatek zaplacen ve lhůtě jednoho měsíce od předložení výše uvedených dokladů.

Článek 28

Klasifikace

Výrobky a služby, pro které jsou podány přihlášky ochranných známek Společenství, se klasifikují podle klasifikace stanovené prováděcím nařízením.

ODDÍL 2

PŘEDNOST

Článek 29

Právo přednosti

1. Osoba, která řádně podala přihlášku ochranné známky v některém členském státě Pařížské úmluvy nebo její právní nástupce požívají pro účely podání přihlášky ochranné známky Společenství pro stejnou ochrannou známku pro výrobky nebo služby totožné s těmi, pro které je tato známka přihlášena, nebo v nich obsažené, právo přednosti po dobu šesti měsíců ode dne podání první přihlášky.

2. Za podání, na jehož základě vzniká právo přednosti, se považuje každé podání, které je rovnocenné řádnému vnitrostátnímu podání podle vnitrostátních právních předpisů státu, ve kterém k němu došlo, nebo podle dvoustranných nebo mnohostranných smluv.

3. Za řádné vnitrostátní podání se považuje každé podání, které stačí ke stanovení dne, kdy byla přihláška podána, bez ohledu na její další osud.

4. Za první přihlášku, od jejíhož podání běží právo přednosti, se považuje i pozdější přihláška ochranné známky, která byla podána pro stejnou známku, pro totožné výrobky nebo služby a v témže členském státě nebo pro tentýž členský stát, jako dřívější první přihláška, pokud byla tato dřívější přihláška ke dni podání pozdější přihlášky vzata zpět, došlo ke vzdání se nebo byla zamítnuta, aniž byla předložena k veřejnému nahlédnutí, a nebylo jí dosud použito k uplatnění práva přednosti. Dřívější přihlášku nelze v tomto případě již použít k uplatnění práva přednosti.

5. Pokud byla první přihláška podána ve státě, který není stranou Pařížské úmluvy, použijí se odstavce 1 až 4 pouze v případě, že tento stát přiznává na základě prvního podání přihlášky u úřadu a za podmínek srovnatelných s těmi, jež byly stanoveny tímto nařízením, právo přednosti se srovnatelným účinkem.

Článek 30

Uplatnění práva přednosti

Přihlašovatel, který chce uplatnit právo přednosti z dřívějšího podání, předloží prohlášení o právu přednosti a kopii dřívější přihlášky. Není-li jazyk dřívější přihlášky jedním z jazyků úřadu, předloží přihlašovatel překlad dřívější přihlášky do jednoho z těchto jazyků.

Článek 31

Účinek práva přednosti

Právo přednosti má ten účinek, že pro účely stanovení, která práva mají přednost, se den vzniku práva přednosti považuje za den podání přihlášky.

Článek 32

Rovnocennost podání na úrovni Společenství s podáním na vnitrostátní úrovni

Přihláška ochranné známky Společenství, jejíž den podání byl stanoven, je v členských státech rovnocenná řádně podané vnitrostátní přihlášce, případně s přihlédnutím k právu přednosti uplatněnému pro přihlášku ochranné známky Společenství.

ODDÍL 3

VÝSTAVNÍ PRIORITA

Článek 33

Výstavní priorita

1. Vystavil-li přihlašovatel ochranné známky Společenství výrobky nebo služby označené přihlašovanou známkou na úřední nebo úředně uznávané mezinárodní výstavě podle Úmluvy o mezinárodních výstavách podepsané v Paříži dne 22. listopadu 1928 naposledy zrevidované dne 30. listopadu 1972, může za podmínky, že podá přihlášku ve lhůtě šesti měsíců ode dne prvního vystavení výrobků nebo služeb označených přihlašovanou známkou, uplatňovat od tohoto dne právo přednosti ve smyslu článku 31.

2. Každý přihlašovatel, který zamýšlí uplatňovat právo přednosti podle odstavce 1, musí za podmínek stanovených prováděcím nařízením předložit důkaz, že výrobky nebo služby byly na výstavě vystaveny a označeny přihlašovanou známkou.

3. Výstavní priorita přiznaná v členském státě nebo ve třetí zemi neprodlužuje přednostní lhůtu uvedenou v článku 29.

ODDÍL 4

UPLATŇOVÁNÍ SENIORITY NÁRODNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY

Článek 34

Uplatňování seniority národní ochranné známky

1. Majitel starší ochranné známky, zapsané v některém členském státě, včetně známky zapsané pro území Beneluxu, nebo starší známky, která byla předmětem mezinárodního zápisu s účinkem pro některý členský stát, který podá přihlášku totožné známky jako známky Společenství pro tytéž výrobky nebo služby nebo některé z nich, může uplatnit nárok, aby ochranná známka Společenství vstoupila do práv dřívější známky v tom členském státě, ve kterém nebo pro který byla zapsána.

2. Jediným účinkem seniority podle tohoto nařízení je, že i v případě, kdy se majitel ochranné známky Společenství vzdá starší známky nebo ji nechá zaniknout, je oprávněn nadále požívat stejných práv, jaká by byl měl, kdyby starší známka byla i nadále zapsána.

3. Uplatněná seniorita pro ochrannou známku Společenství zanikne, pokud jsou před zápisem ochranné známky Společenství práva majitele starší ochranné známky, do jejichž práv nárokoval vstup, zrušena nebo je známka prohlášena za neplatnou nebo se jí majitel vzdá.

Článek 35

Uplatňování seniority po zápisu ochranné známky Společenství

1. Majitel ochranné známky Společenství, který je majitelem starší totožné ochranné známky zapsané pro totožné výrobky nebo služby v některém členském státě, včetně ochranné známky zapsané pro území Beneluxu, nebo totožné starší ochranné známky, která byla předmětem mezinárodního zápisu s účinky pro některý členský stát, může uplatnit nárok na vstup do práv starší známky ve vztahu k členskému státu, ve kterém nebo pro který byla zapsána.

2. Použije se čl. 34 odst. 2 a 3.

HLAVA IV

ZÁPISNÉ ŘÍZENÍ

ODDÍL 1

Článek 37

PRŮZKUM PŘIHLÁŠEK

Průzkum náležitostí týkajících se práv majitele

1. Nemůže-li být přihlašovatel podle článku 5 majitelem ochranné známky Společenství, přihláška se zamítne.

2. Přihlášku lze zamítnout teprve poté, co byla přihlašovatelovi poskytnuta možnost vzít přihlášku zpět nebo předložit vyjádření.

Článek 36

Průzkum náležitostí podání

1. Úřad zkoumá, zda:

- a) přihláška ochranné známky Společenství splňuje podmínky pro přiznání dne podání podle článku 27;
- b) přihláška ochranné známky Společenství splňuje náležitosti stanovené prováděcím nařízením;
- c) případně byly-li ve stanovené lhůtě zaplacen poplatky za třídu.

2. Nesplňuje-li přihláška ochranné známky Společenství náležitosti podle odstavce 1, úřad vyzve přihlašovatele, aby ve stanovené lhůtě odstranil zjištěné vady či zaplatil nedoplatek.

3. Není-li ve stanovené lhůtě zaplacen nedoplatek nebo nejsou-li odstraněny vady přihlášky zjištěné podle odst. 1 písm. a), neprojedná se přihláška jako přihláška ochranné známky Společenství. Vyhoví-li přihlašovatel výzvě úřadu, přizná úřad přihlášce den podání ke dni, kdy byly odstraněny vady nebo zaplacen nedoplatek.

4. Nejsou-li ve stanovené lhůtě odstraněny vady zjištěné podle odst. 1 písm. b), úřad přihlášku zamítne.

5. Není-li ve stanovené lhůtě zaplacen nedoplatek zjištěný podle odst. 1 písm. c), považuje se přihláška za vzatou zpět, ledaže by bylo zřejmé, na které třídy výrobků nebo služeb se má zaplacená částka vztahovat.

6. Nesplnění požadavků týkajících se uplatnění práva přednosti má pro přihlášku za následek ztrátu práva přednosti.

7. Nesplnění požadavků týkajících se uplatnění práva seniority starší národní známky má pro přihlášku za následek ztrátu tohoto práva.

Článek 38

Průzkum absolutních důvodů zamítnutí

1. Není-li známka podle článku 7 způsobilá zápisu pro všechny výrobky nebo služby, pro které je podána přihláška ochranné známky Společenství nebo pro některé z nich, přihláška se pro příslušné výrobky nebo služby zamítne.

2. Obsahuje-li známka prvek, který postrádá rozlišovací způsobilost a může-li ponechání tohoto prvku ve známce vyvolat pochybnosti o rozsahu ochrany, může úřad jako podmínku pro zápis známky požadovat, aby přihlašovatel prohlásil, že nebude uplatňovat výlučné právo ve vztahu k tomuto prvku. Toto prohlášení se zveřejní spolu s přihláškou nebo případně spolu se zápisem známky.

3. Přihlášku lze zamítnout teprve poté, co byla přihlašovatelovi poskytnuta možnost vzít přihlášku zpět nebo ji změnit nebo předložit svá vyjádření.

ODDÍL 2

REŠERŠE

Článek 39

Rešerše

1. Přizná-li úřad přihlášce ochranné známky Společenství den podání a zjistí-li, že přihlašovatel splňuje náležitosti podle článku 5, vypracuje rešeršní zprávu Společenství, ve které jsou uvedeny starší ochranné známky Společenství nebo starší přihlášky ochranných známek Společenství, jejichž existence byla zjištěna a které by mohly být uplatňovány podle článku 8 vůči zápisu ochranné známky Společenství, která je předmětem přihlášky.

2. Jakmile byl přihlášce ochranné známky Společenství přiznán den podání, předá úřad její kopii ústředním úřadům průmyslového vlastnictví všech členských států, které oznámily úřadu své rozhodnutí provádět rešerše přihlášek ochranných známek Společenství ve svém vlastním rejstříku ochranných známek.

3. Každý ústřední úřad průmyslového vlastnictví uvedený v odstavci 2 předá úřadu ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy obdržel přihlášku ochranné známky Společenství, rešeršní zprávu, která buď uvádí starší národní ochranné známky, nebo starší přihlášky národních ochranných známek, jejichž existence byla zjištěna a které by mohly být uplatňovány podle článku 8 vůči zápisu ochranné známky Společenství, která je předmětem přihlášky, nebo konstatuje, že rešerše taková práva neodhalila.

4. Úřad zaplatí každému ústřednímu úřadu průmyslového vlastnictví za každou rešeršní zprávu předanou podle odstavce 3 určitou částku. Výši této částky, která je pro všechny úřady stejná, stanoví rozpočtový výbor rozhodnutím přijatým tříčtvrtinovou většinou zástupců členských států.

5. Úřad předá neprodleně přihlašovatelovi ochranné známky Společenství rešeršní zprávu Společenství a vnitrostátní rešeršní zprávy, které mu byly předány ve lhůtě uvedené v odstavci 3.

6. Po zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství, ke kterému nemůže dojít před uplynutím lhůty jednoho měsíce ode dne, kdy úřad předal přihlašovatelovi rešeršní zprávy, informuje úřad o zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství majitele starších ochranných známek Společenství nebo starších přihlášek ochranných známek Společenství uvedených v rešeršní zprávě Společenství.

7. Po uplynutí pěti let ode dne, kdy úřad začal přijímat přihlášky, předloží Komise Radě zprávu o fungování rešeršního systému podle tohoto článku, včetně plateb členským státům podle odstavce 4, a případně návrhy na vhodné změny tohoto nařízení s ohledem na získané zkušenosti a vývoj rešeršních technik.

ODDÍL 3

ZVEŘEJNĚNÍ PŘIHLÁŠKY

Článek 40

Zveřejnění přihlášky

1. Jsou-li splněny náležitosti, kterým musí přihláška ochranné známky Společenství vyhovět, a uplynula-li lhůta uvedená v čl. 39

odst. 6, zveřejní se přihláška v tom rozsahu, v jakém nebyla zamítnuta podle článků 37 a 38.

2. Je-li přihláška po zveřejnění zamítnuta podle článků 37 a 38, rozhodnutí o zamítnutí se zveřejní, jakmile nabude právní moci.

ODDÍL 4

VYJÁDŘENÍ TŘETÍCH STRAN A NÁMITKY

Článek 41

Vyjádření třetích stran

1. Každá fyzická nebo právnická osoba, jakož i sdružení, zastupující výrobce, poskytovatele služeb, obchodníky nebo spotřebitele, může po zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství zaslat úřadu písemná vyjádření založená zejména na důvodech podle článku 7, pro které nelze z úřední moci známku zapsat. Tím se nestává účastníkem řízení před úřadem.

2. Vyjádření uvedená v odstavci 1 se sdělí přihlašovatelovi, který k nim může zaujmout stanovisko.

Článek 42

Námitky

1. Námitky proti zápisu ochranné známky mohou podat ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství z důvodů, pro které nelze ochrannou známku zapsat podle článku 8:

- a) v případě čl. 8 odst. 1 a 5 majitelé starších známek uvedených v čl. 8 odst. 2, jakož i nabyvatelé licence zmocnění majiteli těchto ochranných známek;
- b) majitelé ochranných známek uvedených v čl. 8 odst. 3;
- c) majitelé starších známek nebo označení uvedených v čl. 8 odst. 4 a osoby, které jsou oprávněny uplatňovat tato práva podle příslušných vnitrostátních právních předpisů.

2. Námitky proti zápisu ochranné známky lze rovněž podat za podmínek stanovených v odstavci 1 v případě zveřejnění změněné přihlášky podle čl. 44 odst. 2 druhé věty.

3. Námitky musejí být podány písemně a musí být odůvodněny. Za řádně podané se považují až po zaplacení poplatku za podání

námitek. Ve lhůtě stanovené úřadem může ten, kdo podal námitky, předložit na jejich podporu skutečnosti, důkazy a vyjádření.

Článek 43

Průzkum námitek

1. V průběhu průzkumu námitek vyzve úřad účastníky, aby pokaždé, kdy to bude nezbytné, předložili ve stanovené lhůtě vyjádření ke sdělení jiných stran nebo ke sdělení úřadu.

2. Na žádost přihlašovatele je majitel starší ochranné známky Společenství, který podal námitky, povinen předložit důkaz o tom, že po dobu pěti let před zveřejněním přihlášky ochranné známky Společenství byla starší ochranná známka na území Společenství skutečně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a které uvádí pro odůvodnění námitek, nebo důkaz o existenci řádných důvodů pro její neužívání, pokud je k tomuto dni starší ochranná známka Společenství zapsána nejméně po dobu pěti let. Nejsou-li takové důkazy předloženy, námitky se zamítnou. Byla-li starší ochranná známka užívána pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které je zapsána, považuje se pro účely projednání námitek za zapsanou pouze pro tyto výrobky nebo služby.

3. Odstavec 2 se vztahuje i na starší národní ochranné známky uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a), přičemž užívání na území Společenství je nahrazeno užíváním na území členského státu, kde požívá starší národní známka ochrany.

4. Považuje-li to úřad za účelné, vyzve účastníky, aby se dohodli.

5. Odhalí-li průzkum námitek, že ochrannou známku nelze zapsat pro výrobky nebo služby, pro které byla podána přihláška ochranné známky Společenství, nebo pro některé z nich, přihláška se pro tyto výrobky nebo služby zamítne. V opačném případě se zamítnou námitky.

6. Rozhodnutí o zamítnutí přihlášky se zveřejní, jakmile nabude právní moci.

ODDÍL 5

ZPĚTVZETÍ, OMEZENÍ A ZMĚNA PŘIHLÁŠKY

Článek 44

Zpětvzetí, omezení a změna přihlášky

1. Přihlašovatel může kdykoli vzít zpět přihlášku ochranné známky Společenství nebo omezit seznam výrobků nebo služeb, který obsahuje. Byla-li již přihláška zveřejněna, zveřejní se také zpětvzetí nebo omezení.

2. Jinak může být přihláška ochranné známky Společenství změněna na žádost přihlašovatele pouze za účelem opravy jména a adresy přihlašovatele, chyb ve formulaci nebo přepisu nebo zjevných nesprávností, pokud se touto opravou nepozmění známka podstatným způsobem nebo se nerozšíří seznam výrobků nebo služeb. Týkají-li se změny vyobrazení známky nebo seznamu výrobků nebo služeb a dojde-li k nim po zveřejnění přihlášky, zveřejní se přihláška tak, jak byla změněna.

ODDÍL 6

ZÁPIS

Článek 45

Zápis

Vyhovuje-li přihláška požadavkům tohoto nařízení a nebyly-li podány ve lhůtě stanovené v čl. 42 odst. 1 námitky nebo byly-li námitky pravomocným rozhodnutím zamítnuty, zapíše se známka do rejstříku jako ochranná známka Společenství, byl-li ve stanovené lhůtě zaplacen poplatek za zápis. Není-li poplatek ve lhůtě zaplacen, považuje se přihláška za vzatou zpět.

HLAVA V

DOBA PLATNOSTI, OBNOVA A ZMĚNA OCHRANNÉ ZNÁMKY SPOLEČENSTVÍ

Článek 46

Doba platnosti zápisu

Doba platnosti zápisu ochranné známky Společenství je deset let ode dne podání přihlášky. Zápis může být podle článku 47 obnoven, a to vždy na období deseti let.

Článek 47

Obnovení

1. Zápis ochranné známky Společenství se obnoví na žádost majitele ochranné známky nebo na žádost osoby jím výslovně zmocněné, pokud byly zaplacený poplatky.

2. Úřad informuje majitele ochranné známky Společenství a osobu, která má v rejstříku zapsané právo k ochranné známce Společenství, o uplynutí doby platnosti zápisu, a to v přiměřeném předstihu. Neposkytnutí informace nezakládá odpovědnost úřadu.

3. Žádost o obnovu zápisu se podává ve lhůtě šesti měsíců, která uplyne posledním dnem měsíce, v jehož průběhu skončí doba ochrany. V této lhůtě musí být rovněž zaplacen poplatky. Žádost může být podána a poplatky zaplacený ještě v dodatečné lhůtě šesti měsíců ode dne následujícího po dni uvedeném v první větě, za podmínky, že je v této dodatečné lhůtě zaplacen příplatek.

4. Je-li žádost podána nebo poplatky zaplacený pouze pro některé z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka Společenství zapsána, je zápis obnoven pouze pro tyto výrobky nebo služby.

5. Obnovení zápisu nabývá účinku dnem následujícím po dni uplynutí doby platnosti zápisu. Zapisuje se do rejstříku.

Článek 48

Změna

1. V zapsané ochranné známce nelze během doby platnosti zápisu ani při jeho obnovení provádět změny.

2. Pokud však ochranná známka obsahuje jméno a adresu majitele, může být na žádost majitele zapsána do rejstříku každá jejich změna, která se nedotkne podstatným způsobem totožnosti známky tak, jak byla původně zapsána.

3. Zveřejnění zápisu změny do rejstříku obsahuje vyobrazení změněné ochranné známky. Třetí osoby, jejichž práva mohou být změnou dotčena, mohou zápis této změny ve lhůtě tří měsíců od zveřejnění napadnout.

HLAVA VI

VZDÁNÍ SE, ZRUŠENÍ A NEPLATNOST

ODDÍL 1

VZDÁNÍ SE

Článek 49

Vzdání se

1. Ochranné známky Společenství se lze vzdát ve vztahu ke všem výrobkům nebo službám, pro které byla zapsána, nebo k některým z nich.

2. Vzdání se oznamuje majitel ochranné známky úřadu písemně. Účinnosti nabývá až zápisem do rejstříku.

3. Vzdání se je zapsáno do rejstříku pouze se souhlasem majitele práva, zapsaného v rejstříku. Byla-li v rejstříku zapsána licence, je vzdání se ochranné známky zapsáno do rejstříku pouze tehdy, prokáže-li majitel ochranné známky, že informoval nabyvatele licence o svém úmyslu vzdát se známky; zápis se provede po uplynutí lhůty stanovené prováděcím nařízením.

ODDÍL 2

DŮVODY ZRUŠENÍ

Článek 50

Důvody zrušení

1. Ke zrušení práv majitele ochranné známky Společenství dojde na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení:

a) pokud po nepřerušené období pěti let nebyla ochranná známka ve Společenství řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro neužívání neexistují řádné důvody; nikdo však nemůže dát návrh na zrušení ochranné známky Společenství, pokud v období mezi uplynutím této lhůty a podáním návrhu nebo protinávrhu majitel začal ochrannou známku řádně užívat nebo v užívání pokračoval; k zahájení užívání nebo k pokračování v užívání, k němuž došlo ve lhůtě tří měsíců před podáním návrhu nebo protinávrhu, přičemž tato lhůta počíná běžet nejdříve po uplynutí nepřerušného období pěti let neužívání, se však nepřihlíží,

pokud přípravy pro započetí užívání nebo pokračování v užívání nastaly až poté, co se majitel dozvěděl o tom, že by mohl být podán návrh nebo protinávrh;

- b) pokud se ochranná známka stala v důsledku činnosti nebo nečinnosti svého majitele označením, které je v obchodě obvyklé pro výrobek nebo službu, pro které je zapsána;
- c) pokud by v důsledku užívání majitelem nebo s jeho souhlasem pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, ochranná známka mohla klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb;
- d) pokud majitel ochranné známky již nesplňuje podmínky stanovené v článku 5.

2. Existuje-li důvod zrušení pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, pro které je ochranná známka Společenství zapsána, práva majitele se zruší pouze ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám.

ODDÍL 3

DŮVODY NEPLATNOSTI

Článek 51

Absolutní důvody neplatnosti

1. Ochranná známka Společenství se prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení:

- a) pokud byla ochranná známka Společenství zapsána v rozporu s článkem 5 nebo článkem 7;
- b) pokud přihlašovatel v době podání přihlášky nebyl v dobré víře.

2. Byla-li ochranná známka Společenství zapsána v rozporu s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) nebo d), nemůže být prohlášena za neplatnou, pokud v důsledku užívání získala po svém zápisu rozlišovací způsobilost pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána.

3. Existuje-li důvod ke zrušení pouze ve vztahu k některým z výrobků nebo služeb, pro které byla ochranná známka Společenství zapsána, prohlásí se známka za neplatnou pouze pro tyto výrobky nebo služby.

Článek 52

Relativní důvody neplatnosti

1. Ochranná známka Společenství se prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení:

- a) pokud existuje starší známka uvedená v čl. 8 odst. 2 a jsou splněny podmínky stanovené v odstavci 1 nebo 5 uvedeného článku;
- b) pokud existuje ochranná známka uvedená v čl. 8 odst. 3 a jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci;
- c) pokud existuje starší právo uvedené v čl. 8 odst. 4 a jsou splněny podmínky stanovené v uvedeném odstavci.

2. Ochranná známka Společenství se rovněž prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení, může-li být podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se ochrana řídí, její užívání zakázáno na základě jiného staršího práva, zejména:

- a) práva na jméno;
- b) práva k vlastnímu portrétu;
- c) práva autorského;
- d) práva k průmyslovému vlastnictví.

3. Ochranná známka Společenství nemůže být prohlášena za neplatnou, pokud majitel práva uvedeného v odstavcích 1 a 2 před podáním návrhu nebo protinávrhu poskytne výslovný souhlas se zápisem této ochranné známky do rejstříku.

4. Pokud majitel některého z práv uvedených v odstavcích 1 nebo 2 dal návrh na prohlášení známky za neplatnou nebo podal protinávrh v řízení o porušení, nemůže podat nový návrh na prohlášení známky za neplatnou nebo protinávrh, založené na jiném takovém právu, které mohl uplatnit ve svůj prospěch v prvním návrhu.

5. Použije se čl. 51 odst. 3.

Článek 53

Zánik práva v důsledku strpění

1. Majitel ochranné známky Společenství, který po dobu pěti po sobě jdoucích let vědomě strpěl užívání pozdější ochranné známky Společenství na území Společenství, není již oprávněn podat návrh na prohlášení pozdější známky za neplatnou ani bránit užívání pozdější známky na základě této starší známky pro výrobky nebo služby, pro které byla pozdější známka užívána, ledaže přihláška pozdější ochranné známky Společenství nebyla podána v dobré víře.

2. Majitel starší národní ochranné známky uvedené v čl. 8 odst. 2 nebo jiného staršího označení uvedeného v čl. 8 odst. 4, který po dobu pěti po sobě jdoucích let vědomě strpěl užívání pozdější ochranné známky Společenství v členském státě, ve kterém tato starší ochranná známka nebo jiné starší označení požívá ochrany, není již oprávněn navrhnout prohlášení pozdější ochranné známky za neplatnou ani bránit užívání pozdější ochranné

známky na základě starší ochranné známky nebo jiného staršího označení ve vztahu k výrobkům nebo službám, pro které byla pozdější ochranná známka užívána, ledaže by přihláška pozdější ochranné známky Společenství nebyla podána v dobré víře.

3. V případech uvedených v odstavcích 1 nebo 2 nemůže majitel pozdější ochranné známky Společenství bránit užívání staršího práva, i když toto právo nemůže být již vůči pozdější ochranné známce Společenství uplatněno.

ODDÍL 4

ÚČINKY ZRUŠENÍ A NEPLATNOSTI

Článek 54

Účinky zrušení a neplatnosti

1. V míře, v jaké byla práva majitele zrušena, považuje se ochranná známka Společenství za známku, která nemá účinky stanovené v tomto nařízení ode dne podání návrhu na zrušení nebo protinávrhu. Na žádost účastníka může být v rozhodnutí uveden jiný dřívější den, ke kterému nastal důvod zrušení.

2. V míře, v jaké byla ochranná známka Společenství prohlášena za neplatnou, pohlíží se na ni jako na známku, která nemá účinky stanovené v tomto nařízení od samého počátku.

3. S výhradou vnitrostátních právních předpisů upravujících náhradu škody způsobené nedbalostí nebo nedostatkem dobré víry majitele ochranné známky, nebo bezdůvodné obohacení, se zpětný účinek zrušení nebo neplatnosti ochranné známky nedotýká:

- a) rozhodnutí ve věci porušení, která nabyla právní moci a byla vykonána před rozhodnutím o zrušení nebo neplatnosti;
- b) jakékoliv smlouvy uzavřené před rozhodnutím o zrušení nebo neplatnosti, v míře v jaké bylo podle nich plněno před tímto rozhodnutím; pokud však k tomu okolnosti opravňují, lze z důvodů spravedlnosti požadovat vrácení částek vyplacených na základě smlouvy.

ODDÍL 5

ŘÍZENÍ U ÚŘADU VE VĚCI ZRUŠENÍ NEBO NEPLATNOSTI

Článek 55

Žádost o zrušení nebo prohlášení neplatnosti

1. Návrh na zrušení práv majitele ochranné známky Společenství nebo prohlášení této ochranné známky za neplatnou může podat u úřadu:

- a) v případech uvedených v člancích 50 a 51 každá fyzická nebo právnická osoba, jakož i skupina nebo subjekt vytvořené k zastupování zájmů výrobců, poskytovatelů služeb, obchodníků nebo spotřebitelů, mají-li podle ustanovení příslušných předpisů procesní způsobilost;
- b) v případech uvedených v čl. 52 odst. 1 osoby uvedené v čl. 42 odst. 1;
- c) v případech uvedených v čl. 52 odst. 2 majitelé starších práv uvedených v tomto ustanovení nebo osoby oprávněné uplatňovat tato práva podle právních předpisů dotčeného členského státu.

2. Návrh se podává písemně a musí být zdůvodněn. Považuje se za podaný až po zaplacení poplatku.

3. Návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti je nepřipustný, pokud bylo soudem členského státu rozhodnuto mezi stejnými účastníky o návrhu týkajícím se stejného předmětu a stejného důvodu a toto rozhodnutí je pravomocné.

Článek 56

Průzkum žádosti

1. Při průzkumu návrhu na zrušení práv nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou vyzývá úřad účastníky tak často, jak je to nezbytné, aby předložili ve stanovené lhůtě svá vyjádření ke sdělením, která jim zaslal, nebo ke sdělením ostatních účastníků.

2. Na žádost majitele ochranné známky Společenství předloží majitel starší ochranné známky Společenství, který je účastníkem řízení o prohlášení známky za neplatnou, důkaz o tom, že po dobu pěti let, která předcházela podání návrhu na prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou, byla starší ochranná známka Společenství řádně užívána ve Společenství pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána a na nichž je založen návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou, nebo že existují náležité důvody pro její neužívání, pokud byla k tomuto dni starší ochranná známka Společenství zapsána nejméně pět let. Byla-li navíc starší ochranná známka Společenství zapsána nejméně pět let přede dnem zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství, předloží majitel starší ochranné známky Společenství rovněž důkaz o tom, že podmínky uvedené v čl. 43 odst. 2 byly splněny i k tomuto dni. Není-li důkaz předložen, návrh na prohlášení známky za neplatnou se zamítne. Byla-li starší ochranná známka Společenství užívána jen pro některé z výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, pak se pro účely projednání návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou považuje za zapsanou pouze pro tyto výrobky nebo služby.

3. Odstavec 2 se vztahuje i na starší národní ochranné známky uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a) s tím, že užívání na území

Společenství je nahrazeno užíváním na území členského státu, kde je starší národní ochranná známka chráněna.

4. Považuje-li to za účelné, může úřad vyzvat účastníky, aby se dohodli.

5. Vyplývá-li z projednání návrhu na zrušení práv nebo prohlášení ochranné známky za neplatnou, že známka neměla být pro

některé nebo pro všechny výrobky nebo služby zapsána, pak ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám jsou práva majitele ochranné známky Společenství zrušena nebo je známka ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám prohlášena za neplatnou. V opačném případě je návrh na zrušení nebo na prohlášení ochranné známky za neplatnou zamítnut.

6. Rozhodnutí o zrušení práv majitele ochranné známky Společenství nebo o prohlášení této známky za neplatnou se zapisuje do rejstříku, jakmile nabude právní moci.

HLAVA VII

ODVOLÁNÍ

Článek 57

Rozhodnutí, proti kterým lze podat odvolání

1. Odvolání lze podat proti rozhodnutím průzkumových referentů, proti rozhodnutím námitkových oddělení, oddělení pro správu známek a právní otázky a zrušovací oddělení. Odvolání má odkladný účinek.

2. Proti rozhodnutí, kterým se neukončuje řízení ve vztahu k některému z účastníků, lze podat odvolání pouze společně proti pravomocnému rozhodnutí, pokud by toto rozhodnutí nepřipouštělo samostatné odvolání.

Článek 58

Osoby, které mohou podat odvolání a být účastníky odvolacího řízení

Každý účastník řízení, které skončilo vydáním rozhodnutí, může proti tomuto rozhodnutí podat odvolání, pokud toto rozhodnutí nevyhovělo jeho požadavkům. Ostatní účastníci tohoto řízení jsou účastníky odvolacího řízení.

Článek 59

Lhůta a forma

Odvolání se podává písemně u úřadu ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení napadeného rozhodnutí. Odvolání se považuje za podané až po zaplacení poplatku. Písemné odůvodnění odvolání musí být předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne doručení rozhodnutí.

Článek 60

Předběžné přezkoumání

1. Pokud oddělení, jehož rozhodnutí je napadeno, považuje odvolání za přípustné a důvodné, může mu vyhovět. Toto

ustanovení se nepoužije, pokud v řízení proti podateli odvolání stojí další účastník.

2. Pokud není odvolání vyhověno ve lhůtě jednoho měsíce poté, co došlo odůvodnění, postoupí se odvolání bez vyjádření k věci bezodkladně odvolacímu senátu.

Článek 61

Přezkoumání odvolání

1. Je-li odvolání přípustné, přezkoumá odvolací senát, zda mu lze vyhovět.

2. Při projednávání odvolání vyzývá odvolací senát účastníky tak často, jak je to nezbytné, aby předložili ve stanovené lhůtě vyjádření ke sdělením, která jim zaslal, nebo ke sdělením, která předložili ostatní účastníci.

Článek 62

Rozhodnutí o odvolání

1. Po projednání přípustnosti odvolání o něm odvolací senát rozhodne. Může rozhodnout místo oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, nebo věc tomuto oddělení vrátit k dalšímu jednání.

2. Vrátil-li odvolací senát věc k dalšímu jednání oddělení, které napadené rozhodnutí vydalo, je toto oddělení vázáno rozhodnutím odvolacího senátu a jeho odůvodněním, pokud se skutkový stav nezmění.

3. Rozhodnutí odvolacích senátů nabývají účinnosti dnem uplynutí lhůty uvedené v čl. 63 odst. 5 nebo, byla-li v uvedené lhůtě podána žaloba k Soudnímu dvoru, ode dne zamítnutí této žaloby.

Článek 63

Žaloby podané k Soudnímu dvoru

1. Proti rozhodnutí odvolacího senátu o odvolání lze podat žalobu k Soudnímu dvoru.
2. Žalobu lze podat pro nepříslušnost, podstatné porušení procesních ustanovení, porušení Smlouvy, tohoto nařízení nebo prováděcích předpisů nebo zneužití pravomoci.

3. Soudní dvůr má pravomoc napadené rozhodnutí zrušit nebo je změnit.

4. Žalobu může podat každý účastník řízení před odvolacím senátem, pokud rozhodnutí nevyhovělo jeho požadavkům.

5. Žaloba se podává Soudnímu dvoru ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího senátu.

6. Úřad je povinen provést nezbytná opatření, aby vyhověl rozhodnutí Soudního dvora.

HLAVA VIII

KOLEKTIVNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY SPOLEČENSTVÍ

Článek 64

Kolektivní ochranné známky Společenství

1. Kolektivní ochrannou známkou Společenství je ochranná známka Společenství, která je takto označena již při podání přihlášky a která je schopna rozlišovat výrobky nebo služby členů sdružení, které je majitelem známky, od výrobků nebo služeb jiných podniků. O zápis kolektivní ochranné známky Společenství mohou požádat sdružení výrobců, poskytovatelů služeb nebo obchodníků, která podle příslušných předpisů mají způsobilost mít práva a povinnosti všeho druhu, uzavírat smlouvy a činit jiné právní úkony a způsobilost procesní, jakož i právnícké osoby veřejného práva.

2. Odchylně od čl. 7 odst. 1 písm. c) mohou tvořit kolektivní ochrannou známkou Společenství ve smyslu odstavce 1 i označení, která mohou v obchodním styku sloužit k označení zeměpisného původu výrobku nebo služby. Majitel zapsané kolektivní ochranné známky není oprávněn zakázat třetím osobám užívání těchto označení v obchodním styku, pokud je toto užívání v souladu s dobrými mravy v oblasti průmyslu a obchodu; zejména nelze tuto známkou uplatňovat vůči třetí straně, která je oprávněna užívat zeměpisné označení.

3. Na kolektivní ochranné známky Společenství se vztahují ustanovení tohoto nařízení, nestanoví-li články 66 až 72 jinak.

2. V pravidlech pro užívání známky se uvedou osoby, které jsou oprávněny tuto známkou užívat, podmínky pro členství ve sdružení, jakož i případné podmínky pro užívání známky, včetně sankcí. Pravidla pro užívání ochranné známky uvedená v čl. 64 odst. 2 musí umožnit každé osobě, jejíž výrobky nebo služby pocházejí z dotyčné zeměpisné oblasti, aby se stala členem sdružení, které je majitelem ochranné známky.

Článek 66

Zamítnutí žádosti

1. Vedle důvodů pro zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství, stanovených v člincích 36 a 38, se přihláška kolektivní ochranné známky Společenství zamítne, nesplňuje-li podmínky článku 64 nebo 65 nebo odporují-li pravidla pro užívání veřejnému pořádku nebo dobrým mravům.

2. Přihláška kolektivní ochranné známky Společenství se dále zamítne, je-li nebezpečí, že bude veřejnost klamána, pokud jde o povahu nebo význam ochranné známky, zejména pokud je schopna vyvolat dojem, že je něčím jiným, než kolektivní ochrannou známkou.

3. Přihláška se nezamítne, vyhoví-li přihlašovatel změnou pravidel pro užívání známky požadavkům uvedeným v odstavcích 1 a 2.

Článek 67

Vyjádření třetích stran

Vedle případů uvedených v článku 41 může každá osoba, skupina nebo subjekt z uvedeného článku zaslat úřadu svá písemná vyjádření, založená na důvodech, pro které by přihláška kolektivní ochranné známky Společenství měla být zamítnuta na podle článku 66.

Článek 65

Pravidla pro užívání ochranné známky

1. Přihlašovatel kolektivní ochranné známky Společenství předloží ve stanovené lhůtě pravidla pro její užívání.

Článek 68

Užívání ochranné známky

Užívání kolektivní ochranné známky Společenství osobou, která je oprávněna ji užívat, je v souladu s ustanoveními tohoto nařízení, pokud jsou splněny i ostatní podmínky, které toto nařízení ukládá ve vztahu k užívání ochranných známek Společenství.

Článek 69

Změna pravidel pro užívání ochranné známky

1. Majitel kolektivní ochranné známky Společenství je povinen předložit úřadu každou změnu pravidel pro užívání.
2. Změna se do rejstříku nezapiše, pokud změněná pravidla nesplňují požadavky článku 65 nebo obsahují důvod k zamítnutí uvedený v článku 66.
3. Na změnu pravidel pro užívání se vztahuje článek 67.
4. Pro účely použití tohoto nařízení nabývá změna pravidel pro užívání účinnosti až dnem zápisu změny do rejstříku.

Článek 70

Osoby, které mohou podat žalobu pro porušení

1. Ustanovení čl. 22 odst. 3 a 4 o právech nabyvatele licence se vztahuje i na osoby oprávněné užívat kolektivní ochrannou známku Společenství.

2. Majitel kolektivní známky Společenství může jménem osob oprávněných užívat známku uplatňovat náhradu škody, která jim vznikla v důsledku neoprávněného užívání známky.

Článek 71

Důvody zrušení

Vedle důvodů zrušení uvedených v článku 50 se práva majitele kolektivní známky Společenství zruší na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení, pokud:

- a) majitel nepřijal přiměřená opatření, aby zabránil užívání známky způsobem neslučitelným s podmínkami užívání stanovenými v pravidlech pro užívání známky, jejichž případná změna byla zapsána do rejstříku;
- b) způsob, jakým byla známka majitelem užívána, měl za následek, že se stala způsobitou klamat veřejnost způsobem uvedeným v čl. 66 odst. 2;
- c) změna pravidel pro užívání známky byla zapsána do rejstříku v rozporu s čl. 69 odst. 2, s výjimkou případu, kdy majitel známky vyhoví požadavkům těchto ustanovení novou změnou pravidel pro užívání známky.

Článek 72

Důvody neplatnosti

Vedle důvodů neplatnosti uvedených v člancích 51 a 52 se kolektivní ochranná známka Společenství prohlásí za neplatnou na základě návrhu podaného u úřadu nebo na základě protinávrhu v řízení o porušení, byla-li zapsána v rozporu s článkem 66, s výjimkou případu, kdy majitel známky vyhoví změnou pravidel pro užívání požadavkům uvedeným v uvedeném článku.

HLAVA IX

ŘÍZENÍ

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 73

Odůvodnění rozhodnutí

Rozhodnutí úřadu musí být odůvodněna. Mohou být založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.

Článek 74

Zkoumání skutečností úřadem z úřední moci

1. V průběhu řízení zkoumá úřad skutečnosti z moci úřední; v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí se však úřad při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky.

2. Úřad nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.

Článek 75

Ústní jednání

1. Považuje-li úřad ústní jednání za účelné, přistoupí k němu z úřední moci nebo na žádost účastníka.

2. Ústní jednání před průzkumovými referenty, námitkovým oddělením a oddělením pro správu známek a právní otázky je neveřejné.

3. Ústní jednání, včetně vydání rozhodnutí, před zrušovacím oddělením a před odvolacími senáty je veřejné, pokud oddělení, před nímž řízení probíhá, nerozhodne jinak v případě, že by veřejnost jednání mohla mít vážné a nedůvodně nepříznivé důsledky, zejména pro některého z účastníků řízení.

Článek 76

Dokazování

1. V řízení před úřadem patří mezi důkazní prostředky:

- a) výsledky účastníků;
- b) žádosti o informace;
- c) předložení dokladů a důkazů;
- d) výsledky svědků;
- e) znalecké posudky;
- f) písemná prohlášení učiněná místopřísežně nebo mající podle právních předpisů státu, ve kterém jsou učiněna, rovnocenný účinek.

2. Příslušné oddělení může pověřit některého ze svých členů provedením dokazování.

3. Pokládá-li úřad za nezbytné, aby účastník, svědek nebo znalec vypovídal ústně, předvolá příslušnou osobu, aby se k němu dostavila.

4. Účastníci jsou o výsledku svědka nebo znalce před úřadem informováni. Mají právo se výsledku zúčastnit a klást svědkovi či znalci otázky.

Článek 77

Doručování

Úřad doručuje všechna rozhodnutí a předvolání, jakož i sdělení, která zakládají běh lhůt nebo jejichž doručení je stanoveno jinými ustanoveními tohoto nařízení nebo prováděcím nařízením nebo příkazem prezidenta úřadu.

Článek 78

Navrácení do původního stavu

1. Přihlašovatel nebo majitel ochranné známky Společenství nebo i každému jinému účastníku řízení před úřadem, který při prokazatelném zachování péče vyžadované okolnostmi nebyl schopen dodržet vůči úřadu lhůtu, budou na žádost jeho práva navrácena, pokud zmeškání lhůty mělo za následek přímo na základě ustanovení tohoto nařízení ztrátu práva nebo opravného prostředku.

2. Žádost se podává písemně ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy pominula příčina zmeškání. V této lhůtě musí být učiněn zmeškaný úkon. Žádost lze podat pouze do jednoho roku od uplynutí zmeškané lhůty. V případě nepodání žádosti o obnovu zápisu nebo nezaplacení poplatku za obnovu se šestiměsíční dodatečná lhůta uvedená v čl. 47 odst. 3 třetí větě od této roční lhůty odečte.

3. Žádost musí být odůvodněna a musí v ní být uvedeny skutečnosti, o které se opírá. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za navrácení práv.

4. O žádosti rozhoduje oddělení, které je příslušné rozhodnout o zmeškaném úkonu.

5. Tento článek se nevztahuje na lhůty uvedené v odstavci 2, v čl. 29 odst. 1 a čl. 42 odst. 1.

6. Jsou-li přihlašovatel nebo majitel ochranné známky Společenství navrácena práva, nemůže svá práva uplatňovat vůči třetí osobě, která v období od ztráty práv k přihlášce nebo k ochranné známce Společenství do zveřejnění oznámení o navrácení těchto práv v dobré víře uvedla na trh výrobky nebo poskytla služby pod označením totožným nebo podobným ochranné známce Společenství.

7. Třetí osoba, na kterou se vztahuje odstavec 6, může proti rozhodnutí, kterým se přihlašovatel nebo majitel ochranné známky Společenství navrácení práva, podat námitky, a to do dvou měsíců ode dne zveřejnění oznámení o navrácení práv.

8. Tímto článkem není dotčeno právo členského státu upravit navrácení do původního stavu, pokud jde o lhůty uvedené v tomto nařízení, které je nutno dodržet vůči orgánům tohoto státu.

Článek 79

Odkaz na obecné zásady

Neobsahuje-li toto nařízení, prováděcí předpis, poplatkový řád nebo pravidla řízení před odvolacími senáty příslušné procesní ustanovení, přihlédně úřad k obecným procesním zásadám uznávaným v členských státech.

Článek 80

Promlčení finančních závazků

1. Právo úřadu vyžadovat zaplacení poplatků se promlčí za čtyři roky od konce kalendářního roku, v jehož průběhu se poplatek stal splatným.

2. Nároky vůči úřadu na vrácení poplatků nebo jejich přeplatků se promlčí za čtyři roky od konce kalendářního roku, v jehož průběhu uvedené nároky vznikly.

3. Běh lhůt uvedených v odstavcích 1 a 2 se přeruší, a to v případě uvedeném v odstavci 1 na základě výzvy k úhradě poplatku, a v případě uvedeném v odstavci 2 na základě písemné žádosti za účelem uplatnění nároku. Lhůta začne běžet znovu ode dne, kdy byla přerušena; lhůta uplyne nejpozději za šest let od konce kalendářního roku, v jehož průběhu počala původně běžet, pokud nebyla k uplatnění nároku podána soudní žaloba; v takovém případě uplyne lhůta nejdříve za rok ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci.

ODDÍL 2

NÁKLADY

Článek 81

Náklady

1. Aniž je dotčen čl. 115 odst. 6, účastník, který neuspěl v námitkovém řízení, zrušovacím řízení, řízení o prohlášení neplatnosti nebo v řízení odvolacím, hradí poplatky, které zaplatil druhý účastník, jakož i veškeré nezbytné náklady, které v řízení vynaložil, včetně nákladů na cestovné, pobyt a odměnu zástupci, poradci či advokátovi, v mezích tarifů stanovených pro každou kategorii nákladů za podmínek uvedených v prováděcím nařízení.

2. Pokud však účastník uspěje ve věci jen v některých částech a v jiných částech nikoliv, nebo z důvodu spravedlnosti, rozhodne námitkové oddělení nebo zrušovací oddělení nebo odvolací senát o jiném rozdělení nákladů.

3. Účastník, který ukončí řízení zpětvzetím přihlášky ochranné známky Společenství, námitek, návrhu na zrušení nebo

prohlášení neplatnosti nebo zpětvzetím odvolání, neobnovením zápisu ochranné známky Společenství nebo vzdáním se této známky, hradí poplatky, jakož i náklady vynaložené druhým účastníkem za podmínek uvedených v odstavcích 1 a 2.

4. Nedojde-li k rozhodnutí ve věci, rozhodne námitkové oddělení, zrušovací oddělení nebo odvolací senát o nákladech podle vlastní úvahy.

5. Dohodnou-li se účastníci před námitkovým oddělením, zrušovacím oddělením nebo odvolacím senátem na jiném rozdělení nákladů, než jak vyplývá z předchozích odstavců, vezme příslušné oddělení tuto dohodu na vědomí.

6. Spisovna námitkového oddělení, zrušovacího oddělení nebo odvolacího senátu stanoví na žádost výši nákladů, které je nezbytné na základě předchozích odstavců uhradit. Tato výše může být rozhodnutím námitkového oddělení, zrušovacího oddělení nebo odvolacího senátu na žádost předloženou ve stanovené lhůtě upravena.

Článek 82

Výkon rozhodnutí stanovujících náklady

1. Každé pravomocné rozhodnutí úřadu, kterým se stanoví výše nákladů, je vykonatelné.

2. Výkon rozhodnutí se řídí předpisy občanského práva procesního platného ve státě, na jehož území k výkonu dochází. Doložku vykonatelnosti připojí na základě ověření pravosti titulu bez další kontroly k tomu vládou každého členského státu určený vnitrostátní orgán; o určení tohoto orgánu je informován úřad a Soudní dvůr.

3. Jsou-li na návrh dotčené strany tyto formální náležitosti splněny, může tato strana přistoupit k výkonu rozhodnutí podle vnitrostátních právních předpisů předložením věci přímo příslušnému orgánu.

4. Výkon rozhodnutí lze zastavit pouze rozhodnutím Soudního dvora. Projednání stížností na provedení výkonu rozhodnutí nesprávným způsobem však spadá do pravomoci vnitrostátních soudů.

ODDÍL 3

INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI A ORGÁNŮ ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 83

Rejstřík ochranných známek Společenství

Úřad vede rejstřík nazvaný Rejstřík ochranných známek Společenství, který obsahuje údaje, jejichž zápis je stanoven tímto

nařízením nebo prováděcím nařízením. Každý může do rejstříku nahlédnout.

Článek 84

Nahlížení do spisu

1. Do spisů týkajících se přihlášek ochranných známek Společenství, které nebyly dosud zveřejněny, lze nahlédnout pouze se souhlasem přihlašovatele.
2. Každý, kdo prokáže, že přihlašovatel ochranné známky Společenství prohlásil, že po jejím zápisu uplatní vůči němu práva ze známky, může nahlédnout do spisu před zveřejněním přihlášky i bez souhlasu přihlašovatele.
3. Po zveřejnění přihlášky ochranné známky Společenství lze do spisů týkajících se této přihlášky a z ní vyplývající ochranné známky Společenství nahlédnout na žádost.
4. Je-li však do spisů nahlíženo podle odstavců 2 a 3, mohou být některé listy v souladu s ustanoveními prováděcího nařízení ze spisu vyjmuty.

Článek 85

Pravidelné publikace

Úřad pravidelně vydává:

- a) Věstník ochranných známek Společenství, který obsahuje zápisy do rejstříku ochranných známek Společenství, jakož i všechny další údaje, jejichž zveřejnění je stanoveno tímto nařízením nebo prováděcím nařízením;
- b) Úřední věstník, který obsahuje sdělení a informace obecné povahy vydané prezidentem úřadu, jakož i další informace týkající se tohoto nařízení a jeho provedení.

Článek 86

Spolupráce správních orgánů

Nestanoví-li toto nařízení nebo vnitrostátní právní předpisy jinak, úřad a soudy nebo jiné příslušné orgány členských států si na základě žádosti vzájemně pomáhají poskytováním informací nebo zpřístupněním spisů k nahlédnutí. Předává-li úřad spisy k nahlédnutí soudům, státním zastupitelstvím nebo ústředním úřadům průmyslového vlastnictví, nepodléhá nahlížení omezením stanoveným v článku 84.

Článek 87

Výměna publikací

1. Úřad a ústřední úřady průmyslového vlastnictví členských států si navzájem na žádost, pro vlastní potřebu a zdarma vyměňují po jednom nebo více výtiscích svých vlastních publikací.
2. Úřad může uzavřít dohody o výměně nebo předávání publikací.

ODDÍL 4

ZASTUPOVÁNÍ

Článek 88

Obecné zásady zastupování

1. S výhradou odstavce 2 není nikdo povinen být v řízení před úřadem zastoupen.
2. Aniž je dotčen odst. 3 druhá věta, musí být fyzické nebo právnické osoby, které nemají na území Společenství bydliště nebo sídlo ani skutečnou průmyslovou či obchodní pobočku, před úřadem zastoupeny podle čl. 89 odst. 1 v každém řízení podle tohoto nařízení, s výjimkou podání přihlášky ochranné známky Společenství; další výjimky může stanovit prováděcí nařízení.
3. Fyzické nebo právnické osoby, které mají na území Společenství bydliště nebo sídlo nebo skutečnou průmyslovou či obchodní pobočku, mohou jednat před úřadem prostřednictvím zaměstnance, který mu předloží podepsanou plnou moc k založení do spisu, jejíž náležitosti upraví prováděcí nařízení. Zaměstnanec právnické osoby uvedené v tomto odstavci může jednat rovněž za jiné právnické osoby, které jsou s touto osobou hospodářsky spojeny, a to i v případě, že tyto jiné právnické osoby nemají sídlo ani skutečnou průmyslovou nebo obchodní pobočku na území Společenství.

Článek 89

Profesionální zastupování

1. Zastupovat fyzické nebo právnické osoby před úřadem může pouze:
 - a) advokát, který je oprávněn vykonávat činnost na území některého členského státu a má sídlo na území Společenství, v rozsahu, v jakém může jednat v uvedeném státě jako zástupce ve věcech ochranných známek;
 - b) kvalifikovaní zástupci zapsaní v seznamu, který vede za tímto účelem úřad.

Zástupci před úřadem předloží podepsanou plnou moc k založení do spisu, jejíž náležitosti stanoví prováděcí nařízení.

zajištění zastupování fyzických nebo právnických osob před ústředním úřadem průmyslového vlastnictví členského státu je úředně uznána podle předpisů tohoto státu.

2. Do seznamu kvalifikovaných zástupců může být zapsána každá fyzická osoba, která:

- a) je státním příslušníkem některého členského státu;
- b) má své obchodní sídlo nebo místo výkonu zaměstnání na území Společenství;
- c) je oprávněna zastupovat ve věcech ochranných známek fyzické nebo právnické osoby před ústředním úřadem průmyslového vlastnictví členského státu, na jehož území působí nebo je zaměstnána. Pokud v tomto členském státě oprávnění není podmíněno získáním zvláštní odborné kvalifikace, musí osoby, které žádají o zápis do seznamu a které zastupují fyzické nebo právnické osoby ve věcech ochranných známek před ústředním úřadem průmyslového vlastnictví takového státu, takto působit nepřetržitě alespoň po dobu pěti let. Podmínka výkonu povolání se však nevztahuje na osoby, jejichž odborná kvalifikace ve věcech ochranných známek pro

3. Zápis se provede na žádost doloženou osvědčením vystaveným ústředním úřadem průmyslového vlastnictví dotyčného členského státu, kterým se potvrzuje splnění podmínek uvedených v odstavci 2.

4. Prezident úřadu může udělit výjimku:

- a) z požadavku uvedeného v odst. 2 písm. c) druhé větě, poskytl-li žadatel důkaz, že získal požadovanou kvalifikaci jiným způsobem;
- b) za zvláštních okolností z požadavku uvedeného v odst. 2 písm. a).

5. Prováděcí nařízení stanoví podmínky, za kterých může být osoba vyškrcnuta ze seznamu kvalifikovaných zástupců.

HLAVA X

PŘÍSLUŠNOST A ŘÍZENÍ VE VĚCÍCH ŽALOB TÝKAJÍCÍCH SE OCHRANNÝCH ZNÁMEK SPOLEČENSTVÍ

ODDÍL 1

POUŽITÍ ÚMLUVY O PŘÍSLUŠNOSTI A VÝKONU ROZHODNUTÍ

Článek 90

Použití úmluvy o příslušnosti a výkonu rozhodnutí

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, použijí se pro řízení ve věcech ochranných známek Společenství a přihlášek ochranných známek Společenství i pro řízení ve věcech současně nebo následně podaných žalob týkajících se ochranných známek Společenství a národních ochranných známek ustanovení Úmluvy o příslušnosti a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, podepsané v Bruselu dne 27. září 1968, pozměněné smlouvami o přistoupení států k této úmluvě, které přistoupily k Evropskému společenství (dále jen „úmluva o příslušnosti a výkonu rozhodnutí“).

2. Pokud jde o řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 92:

- a) nepoužijí se články 2 a 4, čl. 5 odst. 1, 3, 4 a 5 a článek 24 úmluvy o příslušnosti a výkonu rozhodnutí;
- b) články 17 a 18 uvedené úmluvy se použijí v rozsahu stanoveném čl. 93 odst. 4 tohoto nařízení;
- c) ustanovení hlavy II této úmluvy, které se vztahují na osoby, které mají bydliště na území členského státu, platí i pro osoby, které nemají bydliště na území členského státu, ale mají tam svou pobočku.

ODDÍL 2

SPORY TÝKAJÍCÍ SE PORUŠENÍ A PLATNOSTI OCHRANNÝCH ZNÁMEK SPOLEČENSTVÍ

Článek 91

Soudy pro ochranné známky Společenství

1. Členské státy určí na svém území co nejomezenější počet soudů prvního a druhého stupně (dále jen „soudy pro ochranné známky Společenství“) plnící funkce svěřené jim tímto nařízením.

2. Každý členský stát sdělí Komisi do tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost seznam soudů pro ochranné známky Společenství s označením jejich názvu a místní příslušnosti.

3. Každou změnu týkající se počtu, názvu nebo místní příslušnosti těchto soudů, k níž došlo po předání seznamu uvedeného v odstavci 2, oznámí členský stát bez odkladu Komisi.

4. Informace uvedené v odstavcích 2 a 3 doručí Komise členským státům a zveřejní je v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

5. Dokud členský stát nepředá seznam podle odstavce 2, veškerá řízení ve věci žalob nebo protinávrhů uvedených v článku 92, k jejichž projednání je dána podle článku 93 pravomoc soudů tohoto státu, se vedou před tím soudem dotčeného státu, který by byl místně a věcně příslušný, kdyby se jednalo o řízení ve věci národní ochranné známky zapsané v tomto státě.

Článek 92

Soudní pravomoc ve věci porušení a platnosti

Soudy pro ochranné známky Společenství mají výlučnou příslušnost:

- a) ve věcech všech žalob pro porušení, a pokud to připouští vnitrostátní právní předpisy, pro hrozící porušení ochranné známky Společenství;
- b) ve věcech žalob na určení, že nedochází k porušení, pokud je připouští vnitrostátní právní předpisy;
- c) ve věcech všech žalob podaných na základě skutečností uvedených v čl. 9 odst. 3 druhé větě;
- d) ve věcech protinávrhů na zrušení nebo prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou podle článku 96.

Článek 93

Mezinárodní soudní pravomoc

1. S výhradou ustanovení tohoto nařízení, jakož i ustanovení úmluvy o příslušnosti a výkonu rozhodnutí použitelné podle článku 90, se řízení na základě žalob a protinávrhů uvedená v článku 92 vedou před soudy členského státu, na jehož území má žalovaný své bydliště, nebo, nemá-li bydliště na území některého členského státu, před soudy členského státu, na jehož území má pobočku.

2. Nemá-li žalovaný na území některého z členských států ani bydliště ani pobočku, vedou se tato řízení před soudy členského

státu, na jehož území má bydliště žalobce, nebo, nemá-li bydliště na území některého členského státu, před soudy členského státu, na jehož území má pobočku.

3. Nemají-li žalovaný ani žalobce bydliště ani pobočku na území některého z členských států, vedou se tato řízení před soudy členského státu, kde má sídlo úřad.

4. Bez ohledu na odstavce 1 až 3:

- a) dohodnou-li se účastníci na pravomoci jiného soudu pro ochranné známky Společenství, použije se článek 17 úmluvy o příslušnosti a výkonu rozhodnutí;
- b) dostaví-li se žalovaný před jiný soud pro ochranné známky Společenství, platí článek 18 úmluvy o soudní pravomoci a výkonu soudních rozhodnutí.

5. Řízení na základě žalob a protinávrhů uvedených v článku 92, s výjimkou žalob na určení, že nedochází k porušení ochranné známky Společenství, mohou být rovněž vedena před soudy členského státu, na jehož území k porušení došlo nebo hrozí dojít, nebo na jehož území došlo k jednání uvedenému v čl. 9 odst. 3 druhé větě.

Článek 94

Rozšíření soudní příslušnosti

1. Soud pro ochranné známky Společenství, jehož pravomoc je dána podle čl. 93 odst. 1 až 4, má příslušnost ve věcech:

- porušení, k nimž došlo nebo k nimž hrozí dojít na území kteréhokoli členského státu,
- jednání podle čl. 9 odst. 3 druhé větě, ke kterým došlo na území kteréhokoli členského státu.

2. Soud pro ochranné známky Společenství, jehož pravomoc je dána podle čl. 93 odst. 5, má pravomoc pouze ve věcech jednání, k nimž došlo nebo hrozí dojít na území toho státu, kde má tento soud sídlo.

Článek 95

Domněnka platnosti — obhajoba ve věci

1. Soudy pro ochranné známky Společenství pohlíží na ochrannou známku Společenství jako na známku platnou, pokud by žalovaný nezpochybnil její platnost protinávrhem na zrušení nebo neplatnost.

2. Platnost ochranné známky Společenství nelze zpochybnit žalobou na určení, že nedochází k porušení.

3. V řízení o žalobách uvedených v čl. 92 písm. a) a c) je přípustná procesní námitka zrušení nebo neplatnosti ochranné známky Společenství uplatněná jinak než cestou protinávrhu, pokud žalovaný namítá, že by práva majitele ochranné známky mohla být zrušena z důvodu nedostatečného užívání nebo že by ochranná známka mohla být prohlášena za neplatnou z důvodu existence staršího práva na straně žalovaného.

Článek 96

Protinávrhy

1. Protinávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti může být založen jen na důvodech pro zrušení nebo neplatnost uvedených v tomto nařízení.

2. Soud pro ochranné známky Společenství zamítne protinávrh na zrušení nebo na prohlášení neplatnosti, pokud rozhodnutí úřadu v téže věci, z téhož důvodu a mezi týmiž účastníky již nabylo právní moci.

3. Je-li podán protinávrh ve sporu, jehož účastníkem dosud není majitel ochranné známky, je o něm informován a může být do řízení přibrán jako účastník za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy.

4. Soud pro ochranné známky Společenství, u kterého byl podán protinávrh na zrušení nebo prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou, sdělí úřadu den, kdy byl protinávrh podán. Úřad zapíše tuto skutečnost do rejstříku ochranných známek Společenství.

5. Použije se čl. 56 odst. 3, 4, 5 a 6.

6. Pokud soud pro ochranné známky Společenství rozhodl o protinávrhu na zrušení nebo prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou a rozhodnutí nabylo právní moci, zašle kopii rozhodnutí úřadu. Každý z účastníků může požadovat, aby byl o tomto předání informován. Úřad podle ustanovení prováděcího nařízení zapíše do rejstříku ochranných známek Společenství údaj o rozhodnutí.

7. Soud pro ochranné známky Společenství, který projednává protinávrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti, může na návrh majitele ochranné známky a po vyslechnutí ostatních účastníků řízení přerušit a vyzvat žalovaného, aby návrh na zrušení nebo prohlášení neplatnosti podal ve stanovené lhůtě u úřadu. Není-li návrh v této lhůtě podán, pokračuje soud v řízení; protinávrh se považuje za vzatý zpět. Použije se čl. 100 odst. 3.

Článek 97

Rozhodné právo

1. Soudy pro ochranné známky Společenství se řídí ustanoveními tohoto nařízení.

2. Ve všech otázkách, které nejsou upraveny tímto nařízením, se řídí soud pro ochranné známky Společenství vnitrostátními právními předpisy, včetně mezinárodního práva soukromého.

3. Nestanoví-li toto nařízení jinak, řídí se soud pro ochranné známky Společenství procesními předpisy, které platí pro obdobná řízení ve věcech národních ochranných známek toho členského státu, na jehož území má sídlo.

Článek 98

Sankce

1. Zjistí-li soud pro ochranné známky Společenství, že žalovaný porušil ochrannou známku Společenství nebo že její porušení ze strany žalovaného hrozí, vydá, pokud tu nejsou zvláštní důvody pro to, aby tak nečinil, příkaz, kterým mu zakazuje pokračovat v jednání, které představuje porušení nebo hrozbu porušení ochranné známky Společenství. Přijme rovněž podle vnitrostátních právních předpisů příslušná opatření k zajištění dodržování tohoto zákazu.

2. V ostatních věcech se řídí soud pro ochranné známky Společenství právními předpisy členského státu, na jehož území došlo k porušení nebo hrozí porušení známky, včetně mezinárodního práva soukromého.

Článek 99

Přechodná a ochranná opatření

1. U soudů členského státu, včetně soudů pro ochranné známky Společenství, lze pro ochrannou známku Společenství nebo přihlášku ochranné známky Společenství žádat taková předběžná opatření včetně opatření ochranných opatření, která mohou být použita podle právních předpisů tohoto členského státu pro národní ochrannou známku, i když podle tohoto nařízení je příslušný k rozhodnutí ve věci soud pro ochranné známky Společenství jiného členského státu.

2. Soud pro ochranné známky Společenství, jehož pravomoc je dána podle čl. 93 odst. 1, 2, 3 nebo 4, má pravomoc nařídit předběžná a ochranná opatření, která jsou s výhradou řízení nezbytných pro uznání a výkon rozhodnutí podle hlavy III úmluvy o příslušnosti a výkonu rozhodnutí použitelná na území každého členského státu. Jiný soud tuto pravomoc nemá.

Článek 100

Zvláštní ustanovení pro související žaloby

1. Neexistují-li zvláštní důvody pokračovat v řízení, soud pro ochranné známky Společenství, který projednává žalobu

uvedenou v článku 92 s výjimkou žaloby na určení, že nedochází k porušení práv ze známky, přeruší řízení buď z úřední moci po vyslechnutí účastníků, nebo na návrh účastníka a po vyslechnutí ostatních účastníků, byla-li platnost ochranné známky Společenství již zpochybněna před jiným soudem pro ochranné známky Společenství cestou protinávrhu nebo byl-li již podán u úřadu návrh na zrušení nebo prohlášení ochranné známky za neplatnou.

2. Neexistují-li zvláštní důvody pokračovat v řízení, úřad při projednávání návrhu na zrušení nebo prohlášení neplatnosti přeruší řízení buď z úřední moci po vyslechnutí účastníků, nebo z podnětu účastníka a po vyslechnutí ostatních účastníků, byla-li platnost ochranné známky Společenství již zpochybněna cestou protinávrhu u soudu pro ochranné známky Společenství. Pokud však o to některý z účastníků řízení před soudem pro ochranné známky Společenství požádá, může soud po vyslechnutí ostatních účastníků přerušit řízení. V tomto případě úřad v řízení pokračuje.

3. Soud pro ochranné známky Společenství, který přeruší řízení, může nařídit pro dobu přerušení předběžná a ochranná opatření.

Článek 101

Soudní pravomoc soudů pro ochranné známky Společenství — další opravné prostředky

1. Proti rozhodnutím soudů pro ochranné známky Společenství prvního stupně vydaným ve věci žalob a protinávrhů uvedených v článku 92 lze podat opravný prostředek k soudům pro ochranné známky Společenství druhého stupně.

2. Podmínky, za kterých lze podat odvolání k soudu pro ochranné známky Společenství druhého stupně, stanoví vnitrostátní právní předpisy členského státu, na jehož území má tento soud sídlo.

3. Pro rozhodnutí soudů pro ochranné známky Společenství druhého stupně platí vnitrostátní právní předpisy o dalších opravných prostředcích.

HLAVA XI

ÚČINKY NA PRÁVNÍ PŘEDPISY ČLENSKÝCH STÁTŮ

ODDÍL 1

ŽALOBY NA ZÁKLADĚ VÍCE OCHRANNÝCH ZNÁMEK

Článek 105

Současně podané a navazující žaloby na základě ochranných známek Společenství a národních ochranných známek

ODDÍL 3

JINÉ SPORY TÝKAJÍCÍ SE OCHRANNÝCH ZNÁMEK SPOLEČENSTVÍ

Článek 102

Doplňková ustanovení o příslušnosti vnitrostátních soudů, které nejsou soudy pro ochranné známky Společenství

1. V členském státě, jehož soudy mají podle čl. 90 odst. 1 pravomoc, je dána ve věcech žalob neuvedených v článku 92 příslušnost soudů, které by byly místně a věcně příslušné, kdyby se jednalo o žaloby ve věcech národních ochranných známek zapsaných do rejstříku tohoto státu.

2. Není-li podle čl. 90 odst. 1 a odstavce 1 tohoto článku žádný soud příslušný k projednání žaloby ve věci ochranné známky Společenství, které nejsou uvedeny v článku 92, lze tyto žaloby projednat u soudů členského státu, kde má sídlo úřad.

Článek 103

Povinnost vnitrostátního soudu

Vnitrostátní soud, který projednává žalobu ve věci ochranné známky Společenství, která není uvedena v článku 92, je povinen na tuto známku pohlížet jako na platnou.

ODDÍL 4

PŘECHODNÉ USTANOVENÍ

Článek 104

Přechodné ustanovení týkající se použití úmluvy o soudní pravomoci a výkonu soudních rozhodnutí

Ustanovení úmluvy o soudní pravomoci a výkonu soudních rozhodnutí použitelná na základě předchozích článků mají pro členský stát účinky v tom znění úmluvy, jaké v daném okamžiku platí ve vztahu k uvedenému státu.

1. Jsou-li podány žaloby pro porušení se stejnou skutkovou podstatou a mezi stejnými účastníky u různých soudů členských států, z nichž jeden jedná ve věci ochranné známky Společenství a druhý ve věci národní ochranné známky:

a) soud, který neobdržel věc jako první, pravomoc z úřední moci odmítne ve prospěch prvního soudu, jsou-li předmětné totožné ochranné známky a platí pro stejné výrobky nebo

služby. Soud, který by měl věc odmítnout, může přerušit řízení, je-li pravomoc druhého soudu zpochybněna;

Článek 107

Starší práva místního významu

b) soud, který neobdržel věc jako první, může přerušit řízení, jsou-li předmětné ochranné známky totožné a platí pro podobné výrobky nebo služby nebo jsou-li předmětné ochranné známky podobné a platí pro stejné nebo podobné výrobky nebo služby.

2. Soud, který projednává žalobu na porušení ochranné známky Společenství, tuto žalobu zamítne, jestliže na základě stejné skutkové podstaty bylo mezi stejnými účastníky vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci, pokud jde o národní ochrannou známku, která je totožná a platí pro stejné výrobky nebo služby.

3. Soud, který projednává žalobu za porušení národní ochranné známky, tuto žalobu zamítne, pokud na základě stejné skutkové podstaty bylo mezi stejnými účastníky vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci, pokud jde o ochrannou známku Společenství, která je totožná a platí pro stejné výrobky nebo služby.

4. Odstavce 1, 2 a 3 se nevztahují na předběžná a ochranná opatření.

1. Majitel staršího práva, které se uplatňuje pouze v určitém místě, může bránit užívání ochranné známky Společenství na území, kde je toto právo chráněno, umožňují-li to právní předpisy dotyčného členského státu.

2. Odstavec 1 nelze použít, pokud majitel staršího práva vědomě strpěl užívání ochranné známky Společenství na území, kde je toto právo chráněno, po dobu pěti po sobě jdoucích let, ledaže přihláška ochranné známky Společenství nebyla podána v dobré víře.

3. Majitel ochranné známky Společenství nemůže bránit užívání práva uvedeného v odstavci 1, i když toto právo nelze proti ochranné známce Společenství uplatnit.

ODDÍL 3

PŘEVOD NA PŘIHLÁŠKU NÁRODNÍ OCHRANNÉ ZNÁMKY

Článek 108

Žádost o použití vnitrostátního postupu

1. Přihlašovatel nebo majitel ochranné známky Společenství může požádat o převod své přihlášky nebo ochranné známky Společenství na přihlášku národní ochranné známky:

- a) byla-li přihláška ochranné známky Společenství zamítnuta, vzata zpět nebo považována za vzatou zpět;
- b) zanikly-li účinky ochranné známky Společenství.

2. K převodu nedojde:

- a) byla-li práva majitele ochranné známky zrušena pro neužívání, ledaže by ve členském státě, ve vztahu k němuž se změna požaduje, byla ochranná známka užívána způsobem, který lze považovat za skutečné užívání podle právních předpisů tohoto členského státu;
- b) pro účely ochrany v členském státě, ve kterém se podle rozhodnutí úřadu nebo vnitrostátního soudu použijí ve vztahu k přihlášce nebo ochranné známce Společenství důvody zamítnutí nebo neplatnosti.

3. Vnitrostátní přihlášce, která vznikla převodem z přihlášky ochranné známky Společenství nebo z ochranné známky Společenství, je přiznán v dotyčném členském státě den podání nebo den vzniku práva přednosti uvedené přihlášky nebo známky a případně i vstup do práv starší ochranné známky tohoto státu, na který bylo uplatněno právo podle článků 34 a 35.

ODDÍL 2

POUŽITÍ VNITROSTÁTNÍCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ PRO ÚČELY ZÁKAZU UŽÍVÁNÍ OCHRANNÝCH ZNÁMEK SPOLEČENSTVÍ

Článek 106

Zákaz užívání ochranných známek Společenství

1. Není-li stanoveno jinak, není tímto nařízením dotčeno právo existující na základě právních předpisů členských států uplatnit v souvislosti s užíváním pozdější ochranné známky Společenství práva vyplývající z porušení starších práv ve smyslu článku 8 nebo čl. 52 odst. 2. Práva vyplývající z porušení starších práv ve smyslu čl. 8 odst. 2 a 4 však nelze uplatnit, pokud majitel staršího práva již nemůže na základě čl. 53 odst. 2 požádat o prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou.

2. Není-li stanoveno jinak, není tímto nařízením dotčeno právo učinit na základě občanského, správního nebo trestního práva členského státu nebo na základě ustanovení práva Společenství kroky směřující k zákazu užívání ochranné známky Společenství, lze-li podle práva členského státu nebo práva Společenství zakázat užívání národní ochranné známky.

4. Pokud:

- přihláška ochranné známky Společenství se považuje za vzatou zpět nebo je zamítnuta rozhodnutím úřadu, které nabylo právní moci,
- účinky ochranné známky Společenství zanikly na základě pravomocného rozhodnutí úřadu nebo zápisem vzdání se ochranné známky Společenství do rejstříku,

zašle úřad přihlašovatel nebo majiteli sdělení, v němž mu stanoví lhůtu tří měsíců od doručení, ve které lze požádat o převod.

5. Byla-li přihláška ochranné známky Společenství vzata zpět nebo zanikly-li účinky ochranné známky Společenství z důvodu neobnovení zápisu, podává se žádost o převod ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy byla přihláška ochranné známky Společenství vzata zpět nebo kdy zanikla doba platnosti zápisu ochranné známky Společenství.

6. V případě, že účinky ochranné známky Společenství zanikly v důsledku rozhodnutí vnitrostátního soudu, podává se žádost o převod ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci.

7. Účinek podle článku 32 zanikne, není-li žádost podána ve stanovené lhůtě.

Článek 109

Podání, zveřejnění a postoupení žádosti o převod

1. Žádost o převod se podává u úřadu a musí v ní být uvedeny členské státy, ve kterých má být provedeno řízení o zápisu národní ochranné známky. Žádost se považuje za podanou až po zaplacení poplatku za převod.

2. Byla-li přihláška ochranné známky Společenství zveřejněna, zapíše se přijetí každé takové žádosti do rejstříku ochranných známek Společenství a žádost o převod se zveřejní.

3. Úřad ověří, zda lze žádat o převod podle čl. 108 odst. 1, zda byla žádost podána ve lhůtě stanovené v čl. 108 odst. 4, 5 nebo 6 a zda byl zaplacen poplatek za převod. Jsou-li tyto podmínky splněny, postoupí úřad žádost ústředním úřadům průmyslového vlastnictví států, které jsou v ní uvedeny. Na žádost ústředního úřadu průmyslového vlastnictví dotčeného státu úřad poskytne tomuto úřadu veškeré potřebné informace, aby mohl rozhodnout o přípustnosti žádosti.

Článek 110

Formální náležitosti pro převod

1. Ústřední úřad průmyslového vlastnictví, kterému byla žádost postoupena, rozhodne o její přípustnosti.

2. Přihláška ochranné známky Společenství nebo ochranná známka Společenství postoupená podle článku 109 nemůže být podrobena formální náležitostí podle vnitrostátních právních předpisů, které jsou odlišné od požadavků stanovených tímto nařízením nebo prováděcím nařízením nebo jdou nad jejich rámec.

3. Ústřední úřad průmyslového vlastnictví, kterému byla žádost postoupena, může vyžadovat, aby přihlašovatel ve lhůtě nejméně dvou měsíců:

- a) zaplatil vnitrostátní přihlašovací poplatek;
- b) předložil překlad žádosti a jejích příloh do některého z úředních jazyků dotčeného státu;
- c) uvedl adresu pro doručování v dotčeném státě;
- d) předložil vyobrazení ochranné známky v počtu vyhotovení stanoveném dotčeným státem.

HLAVA XII

ÚŘAD

ODDÍL 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 111

Právní postavení

1. Úřad je institucí Společenství. Má právní subjektivitu.

2. V každém členském státě má úřad nejširší právní subjektivitu, kterou vnitrostátní právní předpisy přiznávají právnickým osobám; může zejména nabývat nebo zcizovat movitý i nemovitý majetek a má procesní způsobilost.

3. Úřad zastupuje prezident.

Článek 112**Zaměstnanci**

1. Aniž je dotčeno použití článku 131 pro členy odvolacích senátů, platí pro úředníky úřadu zaměstnanecký řád úředníků Evropských společenství a zaměstnanecké podmínky ostatních pracovníků Evropských společenství a předpisy přijaté společně orgány Evropských společenství k jejich provedení.

2. Aniž je dotčen článek 120, vykonává úřad vůči svým zaměstnancům pravomoci, které jsou každé instituci svěřeny zaměstnaneckým řádem a zaměstnaneckými podmínkami.

Článek 113**Výsady a imunity**

Pro úřad platí Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

Článek 114**Odpovědnost**

1. Smluvní odpovědnost úřadu se řídí právními předpisy, kterými se řídí dotyčná smlouva.

2. Na základě rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené úřadem má pravomoc rozhodovat Soudní dvůr.

3. Jde-li o mimosmluvní odpovědnost, odpovídá úřad za škody, způsobené jeho útvary nebo pracovníky při plnění jejich povinností podle obecných zásad společných právu členských států.

4. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat spory o náhradě škody uvedené v odstavci 3.

5. Osobní odpovědnost pracovníků vůči úřadu se řídí příslušnými ustanoveními zaměstnaneckého řádu nebo zaměstnaneckých podmínek, které se na ně vztahují.

Článek 115**Jazyky**

1. Přihláška ochranné známky Společenství se podává v některém z úředních jazyků Evropského společenství.

2. Jazyky úřadu jsou angličtina, francouzština, italština, němčina a španělština.

3. Přihlašovatel musí uvést i druhý jazyk, který je jazykem úřadu a s jehož možným užitím pro námitkové nebo zrušovací řízení nebo řízení o neplatnosti souhlasí.

Byla-li přihláška podána v jazyce, který není jedním z jazyků úřadu, zařídí úřad překlad přihlášky uvedené v čl. 26 odst. 1 do jazyka uvedeného přihlašovatelem.

4. Je-li přihlašovatel ochranné známky Společenství jediným účastníkem řízení u úřadu, je jazykem řízení jazyk, v němž byla podána přihláška. Byla-li přihláška podána v jiném jazyce, než jsou jazyky úřadu, může úřad zasílat písemná sdělení přihlašovatelům i v druhém jazyce, který přihlašovatel uvedl v přihlášce.

5. Námitky a návrh na zrušení nebo neplatnost se podává v některém jazyce úřadu.

6. Pokud je jazykem zvoleným podle odstavce 5 pro podání námitek nebo návrhu na zrušení nebo neplatnost jazyk, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky nebo druhý jazyk, který byl při podání v přihlášce uveden, je tento jazyk i jazykem řízení.

Pokud jazykem zvoleným podle odstavce 5 pro podání námitek nebo návrhu na zrušení nebo neplatnost není ani jazyk, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky, ani druhý jazyk, který byl při podání v přihlášce uveden, je ten, kdo podává námitky nebo návrh na zrušení nebo neplatnost vyzván, aby na vlastní náklady pořídil překlad svého podání buď do jazyka, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky, pokud je jazykem úřadu, nebo do druhého jazyka, který byl při podání v přihlášce uveden. Překlad musí být předložen ve lhůtě stanovené prováděcím nařízením. Jazyk, do kterého bylo podání přeloženo, se pak stává jazykem řízení.

7. Účastníci námitkového nebo zrušovacího řízení, řízení o neplatnosti nebo odvolacího řízení se mohou dohodnout, že jazykem řízení má být jiný úřední jazyk Evropského společenství.

Článek 116**Zveřejnění a zápis do rejstříku**

1. Přihláška ochranné známky uvedená v čl. 26 odst. 1 a ostatní informace, jejichž zveřejnění ukládá toto nařízení nebo prováděcí nařízení, se zveřejňují ve všech úředních jazycích Evropského společenství.

2. Všechny zápisy do rejstříku ochranných známek Společenství se provádějí ve všech úředních jazycích Evropského společenství.

3. V případě pochybností je závazným zněním znění v tom jazyce úřadu, ve kterém byla podána přihláška ochranné známky Společenství. Byla-li přihláška podána v jiném úředním jazyce Evropského společenství, než je některý z jazyků úřadu, je závazným zněním znění v druhém jazyce, který uvedl přihlašovatel.

Článek 117

Překladačské služby nezbytné pro činnost úřadu zajišťuje po zahájení činnosti Překladačské středisko institucí Unie.

Článek 118

Kontrola zákonnosti

1. Komise dohlíží na zákonnost rozhodnutí prezidenta, ve vztahu k nimž právo Společenství neupravuje kontrolu zákonnosti jiným subjektem, jakož i rozhodnutí rozpočtového výboru úřadu zřízeného podle článku 133.

2. Komise vyžaduje změnu nebo zrušení rozhodnutí uvedených v odstavci 1, jsou-li protiprávní.

3. Každé výslovné nebo mlčky předpokládané rozhodnutí uvedené v odstavci 1 může členský stát nebo každá třetí osoba, které se přímo a osobně týká, předložit Komisi za účelem kontroly zákonnosti, a to ve lhůtě patnácti dnů ode dne, kdy se o něm dozvěděly. Komise vydá rozhodnutí do jednoho měsíce. Nevydání rozhodnutí v uvedené lhůtě se považuje za zamítnutí případu.

ODDÍL 2

VEDENÍ ÚŘADU

Článek 119

Pravomoci prezidenta

1. Úřad vede prezident.
2. K tomuto účelu má prezident zejména tyto úkoly a pravomoci:
 - a) přijímá všechna opatření nezbytná pro činnost úřadu, včetně vydávání interních správních pokynů a zveřejňování oznámení;
 - b) může předkládat Komisi návrhy na změnu tohoto nařízení, prováděcího nařízení, jednacího řádu odvolacích senátů a poplatkového řádu, jakož i každého jiného předpisu týkajícího se ochranné známky Společenství, a to po konzultaci

správní rady a v případě poplatkového řádu a rozpočtových ustanovení tohoto nařízení po poradě s rozpočtovým výborem;

- c) sestavuje návrh příjmů a výdajů úřadu a provádí rozpočet;
- d) každoročně předkládá Komisi, Evropskému parlamentu a správnímu výboru zprávu o činnosti úřadu;
- e) vykonává vůči zaměstnancům pravomoci uvedené v čl. 112 odst. 2;
- f) může své pravomoci přenášet.

3. Prezidentovi je nápomocen jeden nebo více viceprezidentů. Je-li prezident nepřítomen nebo zaneprázdněn, zastoupí ho viceprezident nebo některý z viceprezidentů v souladu s postupem, který stanoví správní rada.

Článek 120

Jmenování vysokých úředníků

1. Prezidenta úřadu jmenuje Komise ze seznamu nejvýše tří kandidátů sestaveného správní radou. Na návrh správní rady může odvolat prezidenta Rada.

2. Funkční období prezidenta trvá nejdéle pět let a může být jmenován opakovaně.

3. Viceprezident nebo viceprezidenti jsou jmenováni a odvoláváni způsobem uvedeným v odstavci 1 po konzultaci prezidenta.

4. Kárnou pravomoc vůči úředníkům uvedeným v odstavci 1 a 3 má Rada.

ODDÍL 3

SPRÁVNÍ RADA

Článek 121

Zřízení a pravomoci

1. U úřadu se zřizuje správní rada. Aniž jsou dotčeny pravomoci rozpočtového výboru podle oddílu 5 — rozpočet a finanční kontrola — má správní rada níže uvedené pravomoci.

2. Správní rada sestavuje seznamy kandidátů podle článku 120.

3. Stanoví podle čl. 143 odst. 3 den, od kterého lze podávat přihlášky ochranných známek Společenství.

4. Je poradním orgánem prezidenta ve věcech, které patří do pravomoci úřadu.

5. Správní rada je konzultována před přijetím směrnic týkajících se průzkumu prováděného úřadem, jakož i v jiných případech stanovených tímto nařízením.

6. Může předkládat svá stanoviska a žádat prezidenta a Komisi o informace, považuje-li to za nezbytné.

Článek 122

Složení

1. Správní radu tvoří jeden zástupce z každého členského státu a jeden zástupce Komise a jejich náhradníci.

2. Členům správního výboru mohou být nápomocni poradci nebo znalci v mezích stanovených jednacím řádem.

Článek 123

Předsednictví

1. Správní rada volí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Nemůže-li předseda plnit své povinnosti, nahradí jej bez dalšího místopředseda.

2. Funkční období předsedy a místopředsedy je tři roky a mohou být zvoleni znovu.

Článek 124

Zasedání

1. Zasedání správní rady svolává její předseda.

2. Prezident úřadu se zúčastňuje jednání, nerozhodne-li správní rada jinak.

3. Řádná zasedání správní rady se konají jednou za rok; dále se scházejí z podnětu předsedy nebo na návrh Komise nebo jedné třetiny členských států na mimořádných zasedáních.

4. Správní rada přijme svůj jednací řád.

5. Správní rada přijímá rozhodnutí prostou většinou hlasů zástupců členských států. Rozhodnutí, k jejichž přijetí je správní rada zmocněna podle čl. 120 odst. 1 a 3, však vyžadují většinu tří čtvrtin hlasů zástupců členských států. V obou případech má každý členský stát jeden hlas.

6. Správní rada může přizvat k účasti na svých zasedáních pozorovatele.

7. Úřad poskytne správní radě sekretariát.

ODDÍL 4

PROVÁDĚNÍ ŘÍZENÍ

Článek 125

Pravomoc

Vydávat rozhodnutí v průběhu řízení podle tohoto nařízení jsou oprávněni:

- průzkumoví referenti;
- námitková oddělení;
- oddělení pro správu ochranných známek a právní otázky;
- zrušovací oddělení;
- odvolací senáty.

Článek 126

Průzkumoví referenti

Průzkumový referent vydává jménem úřadu veškerá rozhodnutí týkající se přihlášky ochranné známky Společenství, včetně rozhodnutí o otázkách uvedených v článcích 36, 37, 38 a 66 s výjimkou případů, kdy je dána pravomoc námitkového oddělení.

Článek 127

Námitková oddělení

1. Námitkové oddělení vydává veškerá rozhodnutí týkající se námitek proti přihlášce ochranné známky Společenství.

2. Námitkové oddělení tvoří tři členové. Alespoň jeden z nich musí být právník.

Článek 128

Oddělení pro správu známek a právní otázky

1. Oddělení pro správu známek a právní otázky vydává veškerá rozhodnutí podle tohoto nařízení, která nespadají do pravomoci průzkumových referentů, námitkového oddělení nebo zrušovacího oddělení. Vydává zejména rozhodnutí týkající se zápisů do rejstříku ochranných známek Společenství.

2. Vede rovněž seznam kvalifikovaných zástupců ve smyslu článku 89.

3. Rozhodnutí tohoto oddělení vydává jeden člen.

Článek 129

Zrušovací oddělení

1. Zrušovací oddělení vydává veškerá rozhodnutí o návrzích na zrušení nebo prohlášení ochranné známky Společenství za neplatnou.

2. Zrušovací oddělení tvoří tři členové. Alespoň jeden z nich musí být právník.

Článek 130

Odvolací senáty

1. Odvolací senáty rozhodují o odvoláních podaných proti rozhodnutím průzkumových referentů, námitkových oddělení, oddělení pro správu známek a právní otázky a zrušovacích oddělení.

2. Odvolací senát tvoří tři členové. Alespoň dva z nich musí být právníci.

Článek 131

Nezávislost členů odvolacích senátů

1. Členové odvolacích senátů včetně předsedy jsou jmenováni na období pěti let způsobem stanoveným v článku 120 pro jmenování prezidenta úřadu. Během tohoto období mohou být odvoláni z funkce pouze ze závažných důvodů, rozhodne-li o tom Soudní dvůr na návrh subjektu, který je jmenoval. Mohou být jmenováni opakovaně.

2. Členové senátů jsou nezávislí. Ve svých rozhodnutích nejsou vázáni žádnými pokyny.

3. Členy senátů nemohou být průzkumoví referenti nebo členové námitkových oddělení, oddělení pro správu ochranných známek a právní otázky ani zrušovacích oddělení.

Článek 132

Vyloučení a protest

1. Průzkumoví referenti, členové jednotlivých oddělení úřadu a odvolacích senátů se nemohou zúčastnit projednávání věci,

mají-li na věci osobní zájem nebo zúčastnili-li se projednávání dříve jako zástupci některého účastníka. Dva ze tří členů námitkového oddělení musí být pracovníci, kteří se nepodíleli na průzkumu přihlášky. Členové zrušovacího oddělení se nemohou účastnit projednávání věci, pokud se podíleli na vydání pravomocného rozhodnutí v této věci v rámci řízení o zápisu ochranné známky nebo řízení o námitkách. Členové odvolacích senátů se nemohou účastnit odvolacího řízení, pokud se podíleli na vydání rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

2. Domnívá-li se člen některého oddělení nebo odvolacího senátu z důvodu uvedeného v odstavci 1 nebo z jiného důvodu, že se nemůže účastnit projednávání věci, uvědomí o tom toto oddělení nebo senát.

3. Proti průzkumovým referentům a členům oddělení nebo odvolacího senátu mohou účastníci podat protest z některého důvodu uvedeného v odstavci 1 nebo z důvodu podezření z podjatosti. Protest nelze přijmout, učinil-li již účastník v řízení úkon, přestože věděl o důvodu protestu. Důvodem protestu nemůže být státní příslušnost průzkumových referentů nebo členů.

4. Oddělení a odvolací senáty rozhodují v případech uvedených v odstavcích 2 a 3 bez účasti příslušného člena. Za účelem vydání rozhodnutí je vyloučený člen vystřídán v oddělení nebo senátu náhradníkem.

ODDÍL 5

ROZPOČET A FINANČNÍ KONTROLA

Článek 133

Rozpočtový výbor

1. U úřadu se zřizuje rozpočtový výbor. Rozpočtový výbor má pravomoci stanovené v tomto oddílu a v čl. 39 odst. 4.

2. Na rozpočtový výbor se použijí přiměřeně čl. 121 odst. 6, články 122 a 123, jakož i čl. 124 odst. 1 až 4 a 6 a 7.

3. Rozpočtový výbor přijímá rozhodnutí prostou většinou hlasů zástupců členských států. Pro rozhodnutí, která rozpočtový výbor přijímá podle čl. 39 odst. 4, čl. 135 odst. 3 a článku 138, se však vyžaduje většina tří čtvrtin hlasů zástupců členských států. V obou případech má každý členský stát jeden hlas.

Článek 134**Rozpočet**

1. Návrh příjmů a výdajů úřadu se sestavuje pro každý rozpočtový rok a je zahrnut do rozpočtu úřadu, přičemž rozpočtový rok odpovídá roku kalendářnímu.

2. Příjmy a výdaje uvedené v rozpočtu musí být vyvážené.

3. Aniž jsou dotčeny ostatní druhy příjmů, příjmem úřadu se rozumí výnos z poplatků vybíraných podle poplatkového řádu a případně i dotace poskytovaná ze souhrnného rozpočtu Evropských společenství z oddílu Komise.

Článek 135**Sestavování rozpočtu**

1. Prezident sestaví každoročně návrh příjmů a výdajů úřadu na následující rok a předá jej rozpočtovému výboru spolu se seznamem pracovních míst nejpozději do 31. března.

2. Pokud návrh rozpočtu počítá s dotací z rozpočtu Společenství, předá rozpočtový výbor tento návrh neprodleně Komisi, která jej postoupí rozpočtovému orgánu Společenství. Komise k němu může připojit své stanovisko, které obsahuje odlišný návrh.

3. Rozpočtový výbor přijme rozpočet, který obsahuje rovněž seznam pracovních míst úřadu. Obsahuje-li návrh rozpočtu dotaci poskytovanou ze souhrnného rozpočtu Společenství, rozpočet úřadu se v případě potřeby upraví.

Článek 136**Finanční kontrola**

Kontrolu závazků a placení veškerých výdajů a kontrolu zjišťování a krytí všech příjmů úřadu provádí finanční kontrolor jmenovaný rozpočtovým výborem.

Článek 140**Prováděcí předpisy Společenství**

1. Pravidla pro provedení tohoto nařízení stanoví prováděcí nařízení.

Článek 137**Audit**

1. Každoročně nejpozději 31. března předá prezident Komisi, Evropskému parlamentu, rozpočtovému výboru a Účetnímu dvoru účet všech příjmů a výdajů úřadu za uplynulé období. Účetní dvůr je prověří podle článku 188c Smlouvy.

2. Rozpočtový výbor udělí prezidentovi úřadu absolutorium za plnění rozpočtu.

Článek 138**Finanční předpisy**

Rozpočtový výbor vydá po poradě s Účetním dvorem Evropských společenství a Komisí interní finanční předpisy upravující zejména podmínky sestavení a provádění rozpočtu úřadu. Finanční předpisy vycházejí v míře slučitelné se zvláštní povahou úřadu z finančních předpisů přijatých pro ostatní subjekty zřízené Společenstvím.

Článek 139**Poplatkový řád**

1. Poplatkový řád stanoví zejména výši poplatků a způsob jejich placení.

2. Výše poplatků musí být stanovena tak, aby příjmy z nich umožňovaly zajistit v zásadě vyrovnanost rozpočtu úřadu.

3. Poplatkový řád se přijímá a mění postupem uvedeným v článku 141.

HLAVA XIII**ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

2. Kromě poplatků uvedených v předchozích člancích se vybírají poplatky za podmínek stanovených prováděcím nařízením i v těchto případech:

1. změna vyobrazení ochranné známky Společenství;

2. opožděné zaplacení poplatku za zápis;
3. vystavení kopie osvědčení o zápisu;
4. zápis převodu ochranné známky Společenství;
5. zápis licence nebo jiného práva k ochranné známce Společenství;
6. zápis licence nebo jiného práva k přihlášce ochranné známky Společenství;
7. výmaz zápisu licence nebo jiného práva;
8. změna zapsané ochranné známky Společenství;

Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha způsobem uvedeným v tomto článku. Předseda nehlasuje.

Komise přijme navržená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise Radě neprodleně návrh opatření, která mají být přijata.

Pokud po uplynutí tří měsíců od předložení věci Rada nerozhodla, přijme navrhovaná opatření Komise, s výjimkou případu, kdy se Rada proti opatření vyslovila prostou většinou.

Článek 142

9. vyhotovení výpisu z rejstříku;

Slučitelnost s jinými ustanoveními práva Společenství

10. nahlédnutí do spisu;

Tímto nařízením není dotčeno nařízení Rady (EHS) č. 2081/92 ze dne 14. července 1992 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin ⁽¹⁾, a zejména článek 14 uvedeného nařízení.

11. vyhotovení kopie listu ze spisu;

12. vyhotovení ověřené kopie přihlášky;

Článek 143

13. sdělení údajů obsažených ve spisu;

14. prověření výše nákladů řízení, které mají být uhrazeny.

Vstup v platnost

2. Prováděcí nařízení a pravidla řízení před odvolacím senátem se přijímají a mění postupem uvedeným v článku 141.

1. Toto nařízení vstupuje v platnost šedesátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 141

2. Členské státy přijmou ve lhůtě tří let od vstupu tohoto nařízení v platnost nezbytná opatření podle článků 91 a 110 a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Zřízení výboru a postup pro přijímání prováděcích předpisů

1. Komisi je nápomocen Výbor pro poplatky, prováděcí předpisy a řízení před odvolacím senátem Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), který se skládá ze zástupců členských států, a v jehož čele stojí zástupce Komise.

3. Přihlášky ochranných známek Společenství lze podávat u úřadu ode dne stanoveného správní radou na doporučení předsedy úřadu.

2. Zástupce Komise předkládá výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor předloží své stanovisko k návrhu ve lhůtě, kterou může stanovit předseda podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou stanovenou v čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise.

4. Přihlášky ochranných známek Společenství podané ve lhůtě tří měsíců přede dnem uvedeným v odstavci 3 se považují za podané k tomuto dni.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 208, 24.7.1992, s. 1.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 20. prosince 1993.

Za Radu

předseda

A. BOURGEOIS
